

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК,
ЩО ЗАВЕРШИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2020 РОКУ
ПРИВАТНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА СТРАХОВА КОМПАНІЯ
«ІНТЕР-ПОЛІС»
(далі – Компанія або Товариство)

1. Загальна інформація

а) Організаційна структура і діяльність

Повна назва юридичної особи:	ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО СТРАХОВА КОМПАНІЯ «ІНТЕР-ПОЛІС»
ЄДРПОУ:	19350062
Місцезнаходження:	Україна, 01033 м. Київ, вул. Володимирська буд. 69
Дата та місце реєстрації: адміністрацією у м. Києві	21 червня 1993 року Солом'янською районною державною
Види діяльності:	65.12-Інші види страхування, крім страхування життя
Орган управління, у віданні якого перебуває Компанія:	Компанія є самостійною, не перебуває у віданні органів управління
Середня кількість працівників станом на 31.12.2020 року -	54
Звітна дата	станом на кінець дня 31 грудня 2020 року
Звітний період	2020 рік
Функціональна валюта звітності	гривня
Одиниці виміру звітності	тисяча гривень
Відокремлені підрозділи	відсутні

Приватне акціонерне товариство Страхова компанія «Інтер-Поліс» (далі ПрАТ СК «Інтер-Поліс» або Компанія) зареєстрована рішенням Солом'янської районної державної адміністрації у м. Києві 21.06.1993 р., під назвою Закрите акціонерне товариство Страхова компанія «Інтер-Поліс» відповідно до законодавства (свідоцтво серії А00 за №002318 номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців № 1 073 120 0000 002068).

Зміна назви підприємства на Приватне акціонерне товариство рішенням Голосіївської районної державної адміністрації у м. Києві відбулась 14.07.2009 року відповідно до законодавства (свідоцтво серії А01 за № 370467, номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців № 1 068 105 0008 020630).

Компанія функціонує на законних засадах і в своїй діяльності керується чинним законодавством України та засновницькими документами.

Предметом діяльності ПАТ СК «Інтер-Поліс» є страхування, перестрахування, фінансова та інша діяльність, які здійснюються на основі ліцензій, що видані Державною Комісією з регулювання ринків фінансових послуг України:

№ П/П СЕРІЯ, № ЛІЦЕНЗІЇ	ДАТА ПОЧАТОК ДІЇ	ВИДИ СТРАХУВАННЯ
1. АВ № 483039	від 08.10.2009 року	обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті.
2. АВ № 483040	від 08.10.2009 року	добровільне страхування від нещасних випадків.
3. АВ № 483041	від 08.10.2009 року	добровільне медичне страхування (безперервне страхування здоров'я).
4. АВ № 483042	від 08.10.2009 року	добровільне страхування наземного транспорту (крім залізничного).
5. АВ № 483244	від 08.09.2009 року	добровільне страхування вантажів та багажу (вантажобагажу).
6. АВ № 483245	від 08.09.2009 року	добровільне страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ.
7. АВ № 483246	від 08.09.2009 року	добровільне страхування залізничного транспорту .
8. АВ № 483247	від 08.09.2009 року	добровільне страхування майна [крім залізничного, наземного, повітряного, водного транспорту (морського внутрішнього та інших видів водного транспорту), вантажів та багажу (вантажобагажу)].
9. АВ № 483248	від 08.09.2009 року	добровільне страхування медичних витрат.
10. АВ № 483249	від 08.09.2009 року	обов'язкове страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів.
11. АВ № 483250	від 08.09.2009 року	добровільне страхування відповідальності перед третіми особами (крім цивільної відповідальності власників наземного транспорту, відповідальності власників повітряного транспорту, відповідальності власників водного транспорту (включаючи відповідальність перевізника)).
12. АЕ № 198653	від 25.04.2013 року	обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.
13. Розпорядження №1713	від 27.09. 2018 року	страхування здоров'я на випадок хвороби.
14. Розпорядження №1714	від 27.09. 2018 року	страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту(включаючи відповідальність перевізника).
15. Розпорядження №1712	від 27.09. 2018 року	страхування фінансових ризиків.
16. Розпорядження №1715	від 27.09. 2018 року	особисте страхування працівників відомчої (крім тих, які працюють в установах і організаціях, що фінансуються з Державного бюджету України) та сільської пожежної охорони і членів добровільних пожежних дружин(команд).
17. Розпорядження №1715	від 27.09. 2018 року	страхування цивільно-правової відповідальності приватного нотаріуса.
18. Розпорядження №1715	від 27.09. 2018 року	страхування цивільної відповідальності громадян України що мають у власності чи іншому законному володінню зброю, за шкоду яка може бути заподіяна третій особі або її майну внаслідок володіння, зберігання чи використання цієї зброї.
19. Розпорядження №1715	від 27.09. 2018 року	страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно пожежами та аваріями на об'єктах підвищеної

небезпеки, включаючи пожежовибухонебезпечні об'єкти, та об'єкти, господарська діяльність на яких може призвести до аварій екологічного та санітарного- епідеміологічного характеру.

20. Розпорядження №1715 від 27.09. 2018 року страхування предмета іпотеки від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування.

Всі ліцензії діючі.

ПрАТ СК «Інтер-Поліс» є юридичною особою, має самостійний баланс, печатку зі своїм найменуванням. Компанія діє на засадах госпрозрахунку, укладає угоди із зацікавленими підприємствами, установами, організаціями та громадянами.

Предмет і цілі діяльності, а також повноваження органів управління Компанії визначаються Статутом. Статут Компанії розроблено та зареєстровано у відповідності з вимогами чинного законодавства.

ПрАТ СК «Інтер-Поліс» зареєстроване як фінансова установа відповідно до Розпорядження Державної Комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 24.06.2004 р. за № 1224, присвоєно реєстраційний номер 11100483, та надане 24.06.2004 р. свідоцтво серії СТ № 75. Присвоєно код фінансової установи – 11, зареєстровано переоформлення свідоцтва: 08.09.2009 р. за № 432 – ПС.

Компанія зареєстрована платником податків за № 108161 від 16.01.2008 р. в ДПІ Голосіївського району м. Києва.

б) Умови здійснення діяльності в Україні.

За період від дати фінансової звітності до дати її затвердження й подання регулятору стан економіки України продовжував погіршуватись внаслідок триваючої політичної та економічної кризи, веденням АТО та неоголошених воєнних дій. На сьогодні економічні умови функціонування суб'єктів господарювання є важкими, що спричинено різкими коливаннями з трендом до знецінення національної валюти, відтоком капіталу з України, згортанням ринків з реалізації товарів й послуг та іншими негативними факторами.

Вплив подій, пов'язаних зокрема з офіційним оголошенням 11.03.2020р. ВООЗ світової пандемії COVID-19, викликаній поширенням вірусу SARS-CoV-2 у світовому масштабі, та у зв'язку з цим прийняття урядом України окремих рішень, постанов та Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникнення і поширення коронавірусної хвороби (COVID-19)», про введення в Україні обмежувальних карантинних заходів, на діяльність та вірогідні перспективи подальшого розвитку

- структура доходів та витрат у зв'язку з зазначеними подіями у 2020 року не змінилася;
- значних змін у співпраці з покупцями і постачальниками у 2020 року не відбулося;
- запровадження нових напрямків діяльності / нових видів послуг (товарів, продукції) у зв'язку з зазначеними подіями не відбувається;
- не з'явилися нові зобов'язання, нові позики або нові гарантії, не відбулося виникнення непередбачених зобов'язань у зв'язку з зазначеними подіями;
- не здійснювалися та не плануються продажі/придбання активів у зв'язку з зазначеними подіями;
- не було збільшення капіталу або випуск боргових інструментів, таких як випуск нових акцій чи незабезпечених боргових зобов'язань, чи укладання або планування укладення угоди про злиття/ліквідацію;
- не були будь-які активи відчужені урядом або знищені, втрачені;

- не були зроблені та не передбачаються будь-які незвичайні облікові коригування у зв'язку з зазначеними подіями;
- не здійснені коригування та не передбачаються коригування визначень оцінювання облікових показників оцінок та забезпечень, зроблених у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2020р.;
- не переглядалися та не передбачається перегляд суми очікуваного відшкодування активів у зв'язку з зазначеними подіями;
- не переглядалося та не передбачаються будь-які перегляди знецінення необоротних активів у зв'язку з зазначеними подіями.
- не спричинили події пандемії COVID-19 суттєву зміну справедливої вартості активів;
- не очікує кредитних збитків щодо фінансових активів;
- не були зроблені та не передбачаються будь-які перегляди знецінення дебіторської заборгованості;
- не здійснювалися та не виникла необхідність здійснення перерахунку забезпечень.

Управлінським персоналом проваджуються заходи для стабілізації економічної ситуації після введення вимушених заходів в умовах поширення COVID19.

Відповідність діяльності законодавству

Керівництво вважає, що діяльність ПрАТ СК «Інтер-Поліс» здійснюється у повній відповідності з діючим законодавством, що регулює його діяльність на ринку фінансових послуг.

Однак не може бути впевненості у тому, що регуляторні органи, зокрема НБУ, не матимуть іншої думки щодо відповідності діяльності ПрАТ СК «Інтер-Поліс» вимогам чинного законодавства та не застосують штрафні санкції. У даній фінансовій звітності не були створені резерви щодо потенційних штрафів, пов'язаних з діяльністю ПрАТ СК «Інтер-Поліс» на ринку фінансових послуг.

2. Основа складання фінансової звітності

а) Підтвердження відповідності

Основою надання фінансової звітності є чинні міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та тлумачення, розроблені Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності.

Представлена фінансова звітність зроблена на підставі облікових даних, скоригована та класифікована з метою достовірної презентації на базі вимог МСФЗ.

Так, згідно з вимогами п.2 Порядку подання звітності, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2000р. № 419 (із змінами), фінансова звітність та консолідована фінансова звітність складаються за міжнародними стандартами фінансової звітності, зокрема також і підприємствами, які провадять господарську діяльність за такими видами діяльності як надання фінансових послуг - починаючи з 1 січня 2012 року.

Відповідно до вказаних вимог фінансова звітність Компанії в 2020 році складається на основі МСФЗ, що означає подання Товариством фінансової звітності за рік, що закінчився 31-го грудня 2020 року, як повної фінансової звітності.

б) Основа оцінки

Звітність за 2020-й рік підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю».

Ця фінансова звітність була підготовлена відповідно до положень Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.1999 р №996-XIV, Порядку подання фінансової звітності, затвердженому Постановою Кабінету Міністрів № 419 від 28 лютого 2000 року зі змінами та доповненнями, Міжнародних стандартів фінансової звітності (надалі - МСФЗ) на основі правил обліку за початковою вартістю, з урахуванням змін, внесених у ході початкового визнання фінансових інструментів на основі справедливої вартості, та переоцінки фінансових активів, доступних для продажу, й фінансових інструментів, класифікованих за справедливою вартістю у складі прибутків або збитків. Основні принципи облікової політики, які були використані при підготовці цієї фінансової звітності, викладені нижче.

в) Функціональна валюта та валюта подання

Національною валютою України є гривня, яка є функціональною валютою Компанії і валютою, в якій подано показники цієї фінансової звітності. Вся фінансова інформація, подана у гривнях, була округлена до тисяч.

г) Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Управлінський персонал Товариства припускає, що Товариство здійснює і в майбутньому буде здійснювати господарську діяльність.

Таким чином, Товариство не планує припиняти чи суттєво зменшувати об'єми своєї діяльності.

д) Використання оцінок і суджень

При складанні фінансової звітності згідно з МСФЗ керівництво використовувало професійні судження, допущення та розрахункові оцінки, які мають відношення до питань відображення активів і зобов'язань та розкриття інформації щодо умовних активів і зобов'язань. Фактичні результати можуть відрізнятися від цих оцінок.

Допущення, та зроблені на їх основі розрахункові оцінки, постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни в розрахункових оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки були переглянуті та у всіх послідуєчих періодах, в яких відбулися вказані зміни.

В примітках до даної фінансової звітності і у поясненнях окремих її компонентів викладена інформація про основні сфери, які потребують оцінки невизначеності, та про найбільш важливі судження, сформовані в процесі використання положень облікової політики та здійснюючих значний вплив на суми, відображені у фінансовій звітності.

У цих примітках нижче подані основні припущення, що стосуються майбутнього та інших основних джерел невизначеності оцінок на звітну дату, які несуть у собі значний ризик виникнення необхідності внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року. Оцінки та припущення Приватного акціонерного товариства Страхова компанія «Інтер-Поліс» ґрунтувалися на параметрах, доступних у процесі складання фінансової

звітності. Однак поточні обставини та припущення щодо перспектив можуть змінитися під впливом ринкових змін або обставин, які не піддаються контролю Компанії. Такі зміни відображаються у припущеннях по мірі їхнього виникнення.

Застосування нових і переглянутих МСФЗ та інтерпретацій

КТМФЗ 23 «Невизначеність в обліку податків на прибуток». Дане тлумачення деталізує вимогу МСБО 12 «Податки на прибуток» щодо питання, як відображати суб'єктам господарювання невизначеність у тому, як прийме податкова служба обраний ними підхід до обліку податків— чи буде він в її очах правомірний. Рада з МСБО ухвалила щодо таких ситуацій кілька рішень: по-перше, підприємство повинно застосовувати професійне судження для вирішення того, чи слід йому розглядати кожний окремий підхід до податкового обліку окремо чи разом; по-друге, підприємство повинне враховувати, що в податківців буде доступ до всієї актуальної інформації

під час перевірки його розрахунків; по-третє, якщо підприємство дійде висновку, що певний підхід до податкового обліку буде прийнятий податковою службою, у цьому випадку воно визначає податкову базу, оподатковуваний прибуток, відкладені податкові збитки, невикористані податкові кредити або податкові ставки відповідно до підходу, який наразі застосовується. Якщо ж підприємство вирішує, що прийняття підходу податковою службою мало ймовірно, воно має обрати найбільш можливі (очікувані) величини податкової бази, оподатковуваного прибутку, відстрочених податкових збитків, невикористаних податкових пільг або податкових ставок.

е) Питання представлення

Відповідно Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі - Закон про бухгалтерський облік), Розпорядження від 26.09.2017 № 3840 «Про затвердження Порядку надання звітності фінансовими компаніями, фінансовими установами - юридичними особами публічного права, довірчими товариствами, а також юридичними особами - суб'єктами господарювання, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, але мають визначену законами та нормативно-правовими актами Держфінпослуг або Нацкомфінпослуг можливість надавати послуги з фінансового лізингу. Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженого наказом Міністерства фінансів України № 73 від 07 лютого 2013 року, яким визначено склад статей фінансової звітності і у відповідних додатках затверджено форми фінансової звітності за 2020 рік, у складі звітних даних за 2020 рік Приватного акціонерного товариства Страхова компанія «Інтер-Поліс» подає Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2020, Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2020 рік, Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2020 рік, Звіт про власний капітал за 2020 рік.

е) Зміни облікової політики та порядку подання інформації у фінансовій звітності

Стандарт МСФЗ16 «Оренда» застосовується для річних періодів, що починаються з 1 січня 2019 року.

МСФЗ 16 запроваджує єдину модель обліку для орендаря і вимагає від орендаря визнавати активи та зобов'язання за всіма видами оренди строком більше 12 місяців, крім випадків, коли базовий актив має низьку вартість. Орендар зобов'язаний визнати право використання активу, що представляє його право використовувати базовий орендований актив та орендоване зобов'язання, яке відображає його зобов'язання з орендних платежів. Орендар оцінює право використання активів аналогічно іншим нефінансовим активам (таким як нерухомість, обладнання) та зобов'язання з оренди подібно до інших фінансових зобов'язань. Як наслідок, орендар нараховує амортизацію права використання активу та відсотки щодо зобов'язання з оренди, а також класифікує грошові потоки щодо зобов'язання з оренди на основну частину та проценти та представляє їх у звіті про рух грошових коштів.

МСФЗ 16 замінює наступні стандарти та тлумачення:

- Інтерпретація КТМФЗ 4 «Визначення, чи містить угода оренду»;
- ПКТ-15 «Операційна оренда – заохочення»; і
- ПКТ-27 «Оцінка сутності операцій, які мають юридичну форму угоди про оренду»
- МСБО 17 «Оренда»

На думку Компанії вплив цього стандарту не матиме наслідком суттєвих змін у показниках фінансової звітності, оскільки у Компанії не здійснює операцій оренди.

Стандарт МСФЗ 17 «Страхові контракти» буде застосовуватися для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2021 року і замінює МСФЗ 4 «Договори страхування»

МСФЗ 17 створює єдину бухгалтерську модель для всіх страхових контрактів.

МСФЗ 17 вимагає від суб'єкта господарювання здійснювати оцінку договорів страхування з використанням оновлених оцінок та припущень, що відображають умови грошових потоків та враховують будь-яку невизначеність, що відноситься до договорів страхування.

Фінансова звітність суб'єкта господарювання відобразатиме вартість грошей у часі в оціночних платежах, які є необхідними для задоволення вимог, що виникнуть.

Договори страхування повинні бути оцінені лише на основі зобов'язань, які виникають на базі договорів.

Суб'єкт господарювання має буде визнавати прибутки за фактом надання страхових послуг, а не після отримання премій.

Компанія очікує, що застосування даного стандарту суттєво вплине на показники фінансової звітності страхової компанії, що входить до складу Компанії наслідки цього впливу наразі вивчаються.

Інші зміни до стандартів, вплив яких очікується як незначний або відсутній

МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» зміни набувають чинності з 1 січня 2019 року та стосуються довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства та продиктовані чинністю ще одного стандарту – МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Йдеться про те, що частки довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства, до яких метод участі у капіталі не застосовують, обліковують відповідно до вимог МСФЗ 9. Компанія не очікує вплив на звітність даних змін, оскільки продовжить використовувати облік довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства за методом участі у капіталі.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» зміни набувають чинності з 1 січня 2019 року та стосуються питання класифікації фінансових інструментів за якими дозволяється дострокове погашення з від'ємним фінансовим результатом для однієї з сторін. Належною категорією обліку для таких інструментів буде або амортизована вартість або справедлива вартість з відображенням переоцінки через інший сукупний дохід.

МСБО 19 «Виплати працівникам» зміни набувають чинності з 1 січня 2019 року та стосуються питання обліку пенсійних планів із фіксованими виплатами працівникам в разі якщо в них відбуваються зміни, зокрема скорочення або відшкодування дефіциту. Тепер стандарт містить вимогу до підприємств заново вимірювати свої чисті зобов'язання або активи за пенсійним планом. При цьому підприємства повинні застосувати зроблені для цієї переоцінки припущення для визначення поточної величини поточних витрат з обслуговування за пенсійним планом та чистих процентних витрат на ту частину звітного річного періоду, що залишилася після зміни плану.

КТМФЗ 23 «Невизначеність в обліку податків на прибуток». Дане тлумачення деталізує вимогу МСБО 12 «Податки на прибуток» щодо питання, як відобразити суб'єктам господарювання невизначеність у тому, як прийме податкова служба обраний ними підхід до обліку податків – чи буде він в її очах

правомірний. Рада з МСБО ухвалила щодо таких ситуацій кілька рішень: по-перше, підприємство повинно застосовувати професійне судження для вирішення того, чи слід йому розглядати кожний окремий підхід до податкового обліку окремо чи разом; по-друге, підприємство повинне враховувати, що в податківців буде доступ до всієї актуальної інформації під час перевірки його розрахунків; по-третє, якщо підприємство дійде висновку, що певний підхід до податкового обліку буде прийнятий податковою службою, у цьому випадку воно визначає податкову базу, оподатковуваний прибуток, відкладені податкові збитки, невикористані податкові кредити або податкові ставки відповідно до підходу, який наразі застосовується. Якщо ж підприємство вирішує, що прийняття підходу податковою службою малоімовірно, воно має обрати найбільш можливі (очікувані) величини податкової бази, оподаткованого прибутку, відстрочених податкових збитків, невикористаних податкових пільг або податкових ставок.

3. Основні принципи облікової політики

Компанія послідовно застосовувала нижченаведені положення облікової політики до всіх періодів, поданих у цій фінансовій звітності.

а) Страхові контракти

(i) Класифікація контрактів

Страховий контракт - контракт, згідно з яким одна сторона (страховик) приймає значний страховий ризик іншої сторони (власника страхового поліса), погодившись надати компенсацію власникові страхового поліса, якщо визначена непевна майбутня подія (страховий випадок) негативно вплине на власника страхового поліса. Визначення страхового контракту посилається на невизначену подію, для якої несприятливий вплив на власника страхового поліса є контрактною передумовою платежу. Компанія класифікує договори страхування як страхові.

ПАТ СК «Інтер-Поліс» оцінює значимість страхового ризику за кожним окремим контрактом. Отже, страховий ризик може бути значним, навіть якщо ймовірність суттєвих збитків для всього портфеля контрактів є мінімальною. Така індивідуальна оцінка кожного окремого контракту полегшує класифікацію контракту як страхового контракту. Проте, якщо відомо, що відносно однорідний портфель невеликих договорів складається з контрактів, кожен з яких передає страховий ризик, то страховикові не треба вивчати кожен контракт з цього портфеля для виявлення незначної кількості непохідних контрактів, які передають незначний страховий ризик. Контракт перестраховання є різновидом страхового контракту. Контракт, який відповідає визначенню страхового контракту, залишається страховим контрактом доти, поки не припиняться всі права та зобов'язання (або поки не закінчиться термін дії).

(ii) Визнання та оцінка страхових контрактів

Компанія визнає всі активи, зобов'язання, дохід та витрати, які виникають від всіх страхових контрактів, що він емітує (включаючи відповідні аквізиційні витрати та супутні нематеріальні активи та договори перестраховання, якими він володіє).

ПРАТ СК «Інтер-Поліс» безпосередньо визнає та оцінює контрактні права (активи) та зобов'язання за страховими контрактами за справедливою вартістю та не відстрочує надходження і вибуття грошових потоків (метод нарахування). Оцінювання за справедливою вартістю здійснюється з урахуванням двох застережень: визнаючи брак операцій на ринку, Компанія використовує припущення та інформацію, характерні саме для Компанії, якщо ринкову інформацію не можна отримати, не зазнавши неприйнятних витрат та не доклавши надмірних зусиль; якщо немає ринкових свідчень протилежного, очікувана справедлива вартість страхового зобов'язання не повинна бути меншою

(але може бути більшою) за ціну яку Компанія встановила б за прийняття нових контрактів з подібними контрактними умовами та рештою строку погашення від нових власників страхових полісів. Компанія не підписує страховий контракт та не визнає чистого прибутку, якщо тільки не має таких ринкових свідчень.

Деякі страхові контракти Компанії (страховика) можуть містити компонент депозиту, але здійснити розділення та оцінити і визнати усі можливі зобов'язання та права є неможливим.

Оцінка страхових зобов'язань здійснюється ПрАТ СК «Інтер-Поліс» без дисконтування та з достатньою обачністю.

Компанія (страховик) не визнає як зобов'язання будь-які резерви щодо ймовірних майбутніх страхових виплат, якщо такі страхові виплати виникають за страховими контрактами, які не існують на кінець звітної періоду (такі як резерв коливань збитковості).

Компанія(страховик) здійснює послідовну переоцінку визначених страхових зобов'язань у кожному періоді, вилучає страхове зобов'язання (або частину страхового зобов'язання) зі свого звіту про фінансовий стан, якщо і тільки якщо воно припиняється – тобто, коли передбачене контрактом зобов'язання виконується, скасовується або закінчується термін його дії.

Компанія не проводить згорання активів перестраховування проти відповідних страхових зобов'язань; або доходів або витрат за договорами перестраховування проти витрат або доходів за відповідними страховими контрактами та слідкує за тим, чи не зменшилась корисність його активів перестраховування.

(iii) Активи перестраховування

Оцінка активів перестраховування здійснюється ПрАТ СК «Інтер-Поліс» окремо. Якщо корисність активу перестраховування cedenta зменшилась, cedent відповідним чином зменшує його балансову вартість та визнає такий збиток від зменшення корисності у прибутку або збитку. Корисність активу перестраховування зменшується, якщо і тільки якщо: є об'єктивне свідчення того, що внаслідок події, яка відбулася після первісного визнання активу перестраховування, cedent може не отримати всі суми, які повинні йому сплачуватися за умовами контракту; та вплив такої події на суми, які отримує

(iv) Аквізиційні витрати

Аквізиційні витрати представлені витратами на збут. Аквізиційні витрати визнаються в тих періодах, в яких вони понесені.

(v) Тест адекватності зобов'язань

Згідно з вимогами пункту 15 МСФЗ 4 «Страхові контракти» страховик повинен на кожен звітний дату оцінювати адекватність своїх страхових зобов'язань, використовуючи для цього поточні оцінки майбутніх рухів грошових коштів за страховими контрактами. Якщо ця оцінка показує, що балансова вартість його страхових зобов'язань за вирахуванням відповідних відстрочених аквізиційних витрат та відповідних нематеріальних активів, є неадекватною в контексті розрахункових показників майбутніх рухів грошових коштів, нестачу необхідно повністю визнавати у звіті про прибутки та збитки. Компанія формує технічні резерви у відповідності до Розпорядження Державної комісії, з регулювання ринків фінансових послуг України №3104 від 17.12.2014 року «Про затвердження Методики формування страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя» (зі змінами, внесеними згідно з Розпорядженням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг України від 18.09.2018 року №1638.)

(vi) *Дебіторська та кредиторська заборгованість за операціями страхування*

Суми дебіторської та кредиторської заборгованості утримувачів полісів, агентів та перестраховиків є фінансовими інструментами і включаються до складу дебіторської та кредиторської заборгованості за операціями страхування, а не до страхових резервів чи до активів за договорами перестраховання.

(vii) *Страхові резерви*

Страховик формує наступні види резервів:

- Резерв незароблених премій;
- Резерв заявлених, але не виплачених збитків;
- Резерв збитків, які виникли, але не заявлені;
- Резерв коливань збитковості.

Формування резервів незароблених премій, заявлених, але не виплачених збитків та збитків, що виникли, але не заявлені здійснюється за видами, що зазначені в Таблиці 1 .

Резерви коливань збитковості формуються лише за видом страхування «Страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (за внутрішніми договорами)».

Страховик не формує наступні види резервів:

- Резерв катастроф.
- Страховик формує частку перестраховика в резервах .
- Методи формування технічних резервів, пов'язаних активів та релевантні зауваження
- Резерв незароблених премій

Резерви незароблених премій

Страховик формує резерви незароблених премій (unearned premium reserve - UPR) наступними методами:

Метод «1/365» відповідно до пункту 5 розділу III Методики. Розрахунок здійснюється в порядку, передбаченим відповідним пунктом Методики, без жодних змін/застережень/уточнень та не потребує викладення жодних роз'яснень в даній Політиці:

Незароблена страхова премія, яка розраховується методом "1/365" ("pro rata temporis"), визначається за кожним договором як добуток надходжень сум страхових платежів та результату, отриманого від ділення строку страхового покриття, який ще не минув на дату розрахунку (у днях), на весь строк страхового покриття (у днях), за такою формулою:

$$НЗП = (P_i (m_i - n_i)) / m_i,$$

де P_i - надходження сум страхових платежів за договором;

m_i - строк страхового покриття згідно з умовами договору (в днях), якому відповідає надходження сум страхових платежів;

n_i - кількість днів, що минули з дати, коли розпочато строк страхового покриття, до дати розрахунку.

Якщо надходження сум страхових платежів за договором відповідає іншому періоду, ніж строк страхового покриття, то m_i визначається як строк, якому відповідає надходження сум страхових платежів P_i (в днях), а n_i - як кількість днів, що минули з дати початку строку, якому відповідає надходження сум страхових платежів P_i .

Резерв заявлених, але не виплачених збитків

Резерв заявлених, але не виплачених збитків (reported but not settled claims reserve - RBNS), - оцінка обсягу зобов'язань Страховика для здійснення страхових виплат (страхового відшкодування) за заявленими вимогами, включаючи витрати на врегулювання збитків, які не врегульовано або врегульовано не в повному обсязі на дату розрахунку та виникли у зв'язку з подіями, що мали ознаки страхових випадків, які мали місце в розрахунковому або попередніх періодах, та про факт настання яких повідомлено.

Розмір резерву заявлених, але не виплачених збитків, Страховик визначає за кожним видом страхування з урахуванням умов відповідних договорів на підставі телефонного, електронного, письмового звернення з приводу події, яка має ознаки страхового випадку, залежно від сум фактично зазначених або очікуваних страхувальниками збитків (шкоди) у результаті настання події, що має ознаки страхового випадку.

Розмір резерву заявлених, але не виплачених збитків, визначається як сума резервів заявлених, але не виплачених збитків, розрахованих за всіма видами страхування. Розмір резерву заявлених, але не виплачених збитків, за видом страхування Страховик визначає за кожною неврегульованою або врегульованою не в повному обсязі вимогою.

Якщо у заявленій вимозі розмір збитку не визначено, для розрахунку за заявленою вимогою резерву заявлених, але не виплачених збитків, Страховик використовує оцінку розміру збитку, яка здійснюється:

У разі наявності орієнтовних даних, підтверджених документально, в тому числі надісланих телекомунікаційними засобами зв'язку (аварійний сертифікат, офіційні документи, якими встановлено вартість послуг/майна, електронні листи, запис телефонної розмови тощо), - з використанням таких орієнтовних даних; при цьому, оцінка розміру збитку може набувати нульове значення, якщо орієнтовні дані свідчать про низьку ймовірність страхової виплати за цією вимогою;

У разі відсутності орієнтовних даних, передбачених абзацом другим цього пункту, - у розмірі середнього збитку за видом страхування за подібними страховими випадками в розрізі видів страхування за останній рік, що передує звітній даті без жодних коригувань на тренд чи інфляцію, з можливим виключенням одного (декількох) найбільшого збитку. Такий розрахунок та коригування здійснюється відділом врегулювання збитків раз на рік;

У разі відсутності орієнтовних даних та неможливості здійснення розрахунку розміру середнього збитку (відсутності необхідних даних щодо середнього збитку за видом страхування) - у розмірі страхової суми згідно з умовами договору.

Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків відповідає сумі неврегульованих або врегульованих не в повному обсязі вимог у розрахунковому періоді, зменшеній на суму врегульованих збитків у розрахунковому періоді та збільшеній на суму не врегульованих збитків на початок розрахункового періоду за попередні періоди та витрат на врегулювання збитків.

Розмір витрат на врегулювання, що враховується при формуванні резерву заявлених збитків, становить 3 відсотки.

Резерв збитків, які виникли, але не заявлені

Розрахунок резерву збитків, які виникли, але не заявлені (incurred but not reported claims reserve - IBNR) здійснюється наступними актуарними методами:

Метод Борнхуеттера-Фергюсона,

Метод лінійної комбінації актуарних методів: методу модифікації ланцюгового методу та методу модифікації методу Борнхуеттера-Фергюсона.

Розподіл за видами страхування наведено в Таблиці 1 .

Ланцюговий метод

Розраховується шляхом віднімання від суми резерву збитків, які виникли, але не заявлені, та резерву заявлених, але не виплачених збитків (далі - сума резервів збитків), величини резерву заявлених, але не виплачених збитків.

Сума резервів збитків оцінюється відповідно до розділу II Додатку.

Ключові параметри розрахунку (кількість періодів N тощо) визначаються актуарієм для кожного розрахунку індивідуально, причому припущення при встановленні таких параметрів перевіряються при кожному наступному розрахунку.

Кількість відсотків n встановлюється в розмірі 3.

Метод Борнхуеттера-Фергюсона

Розраховується шляхом віднімання від суми резерву збитків, які виникли, але не заявлені, та резерву заявлених, але не виплачених збитків (далі - сума резервів збитків), величини резерву заявлених, але не виплачених збитків.

Ключові параметри розрахунку (очікувана збитковість I , кількість періодів N тощо) визначаються актуарієм для кожного розрахунку індивідуально, причому припущення при встановленні таких параметрів перевіряються при кожному наступному розрахунку.

Кількість відсотків n встановлюється в розмірі 3.

Якщо за видом страхування кількість виплат за останні три роки дорівнює нулю, результат застосування методу Борнхуеттера-Фергюсона для оцінки резерву збитків, що виникли, але не заявлені, приймається рівним нулю.

Метод лінійної комбінації

Лінійна комбінація актуарних методів розрахунку резерву збитків, які виникли, але не заявлені, розраховується за такою формулою:

$$\text{【IBNR】}_{\text{лк}} = k \times \text{【IBNR】}_{\text{1}} + (1-k) \times \text{【IBNR】}_{\text{2}},$$

де $\text{【IBNR】}_{\text{лк}}$ - лінійна комбінація методів розрахунку резерву збитків, які виникли, але не заявлені;

【IBNR】_{1} - результат розрахунку резерву збитків, які виникли, але не заявлені, методом модифікації методу Борнхуеттера-Фергюсона;

【IBNR】_{2} - результат розрахунку резерву збитків, які виникли, але не заявлені, методом модифікації методу ланцюгової драбини;

k - зважувальний коефіцієнт, що набуває значення від нуля до одиниці, що визначається актуарієм для кожного окремого виду страхування відповідно до виявленої за аналізом попередніх періодів та/чи очікуваної точності кожного методу. Якщо один із зазначених вище методів визначається актуарієм як непридатний до наявної статистики, відповідний коефіцієнт (k чи $1-k$) встановлюється рівним нулю.

Модифікацією актуарного методу є розрахунок резерву збитків, які виникли, але не заявлені, одним з двох зазначених методів, з можливим врахуванням:

- впливу інфляції (при свідченнях про зростання розміру середнього збитку);
- виявленого тренду у певному факторі розвитку (при свідченнях про зміни в середніх строках врегулювання збитків);
- виявленого відхилення певного індивідуального фактору розвитку (для окремого періоду виникнення та сплати збитку) від середнього рівню (що може бути спричинено одиничними нетиповими великими виплатами);
- зміни збитковості;
- іншими факторами, що призводять до тренду в розвитку та розмірах збитків.

Розмір витрат на врегулювання встановлюється в розмірі 3%.

Резерв коливань збитковості

Формується відповідно до розділу VI Методики, що дає вичерпне та однозначне визначення алгоритму. Жодних застережень чи уточнень до розрахунку не вимагається.

Методи визначення розміру прав вимоги до перестраховиків

Розмір прав вимоги до перестраховика визначається:

Для резервів незароблених премій - тим самим методом, що і формування власне резервів незароблених премій.

Для резерву заявлених, але не виплачених збитків - тим самим методом, що і формування власне резервів заявлених, але не виплачених збитків, при цьому формування здійснюється за кожною відомою вимогою страхувальників повністю відповідно до умов договору перестраховання, що може покривати такі збитки, та розміру резерву заявлених збитків.

Для інших видів резервів – не формується.

Застосування методів формування резервів за видами страхування

Т А Б Л И Ц Я 1. Методи формування технічних резервів за видами страхування

Д/О1	Вид страхування	Метод IBNR2	Метод UPR3
Д	Добровільне страхування від нещасних випадків	БФ	"1/365"
Д	Добровільне медичне страхування (безперервне страхування здоров'я)	ЛК	"1/365"
	Добровільного страхування здоров'я на випадок хвороби	БФ	"1/365"
Д	Добровільне страхування залізничного транспорту	БФ	"1/365"
Д	Добровільне страхування наземного транспорту (крім залізничного)	БФ	"1/365"
Д	Добровільне страхування вантажів та багажу (вантажобагажу)	БФ	"1/365"
Д	Добровільне страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ	БФ	"1/365"
Д	Добровільне страхування майна (крім залізничного, наземного, повітряного, водного транспорту (морського внутрішнього та інших видів водного транспорту), вантажів та багажу (вантажобагажу))	БФ	"1/365"

Д	Добровільного страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту (включаючи відповідальність перевізника)	БФ	"1/365"
Д	Добровільне страхування відповідальності перед третіми особами (крім цивільної відповідальності власників наземного транспорту, відповідальності власників повітряного транспорту, відповідальності власників водного транспорту (включаючи відповідальність п е р е в і з н и к а))	БФ	"1/365"
	Добровільного страхування фінансових ризиків	БФ	"1/365"
Д	Страхування медичних витрат	БФ	"1/365"
О	Обов'язкового особистого страхування працівників відомчої (крім тих, які працюють в установах і організаціях, що фінансуються з Державного бюджету України) та сільської пожежної охорони і членів добровільних пожежних дружин (команд)	БФ	"1/365"
О	Особисте страхування від нещасних випадків на транспорті	БФ	"1/365"
О	Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів ЛК "1/365"		
О	Обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єктів господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно пожежами та аваріями на об'єктах підвищеної небезпеки, включаючи пожежовибухонебезпечні об'єкти та об'єкти, господарська діяльність на яких може призвести до аварій екологічного та санітарно-епідеміологічного характеру	БФ	"1/365"
О	Обов'язкове страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків при перевезенні небезпечних вантажів	БФ	"1/365"
О	Обов'язкового страхування цивільної відповідальності громадян України, що мають у власності чи іншому законному володінні зброю, за шкоду, яка може бути заподіяна третій особі або її майну внаслідок володіння, зберігання чи використання цієї зброї	БФ	"1/365"
О	Обов'язкового страхування предмета іпотеки від ризиків випадкового знищення, випадкового пошкодження або псування	БФ	"1/365"
О	Обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності приватного нотаріуса	БФ	"1/365"

1 – Добровільний (Д) чи обов'язковий (О) вид страхування

2 – Метод «Борнхуттера-Фергюсона» («БФ»), «Лінійна комбінація актуарних методів» («ЛК») відповідно до розділу 3.3 даної Політики

3 – метод формування резервів незароблених премій відповідно до розділу 3.1 даної Політики

Порядок визнання вимоги за договором, що надійшла страховику, такою, що є заявленою вимогою (claims reported).

Страховик визначає вимогу за договором, що надійшла страховику такою, що є заявленою вимогою за такими критеріями:

Вимога здійснена з урахуванням умов відповідних договорів на підставі телефонного, електронного, письмового звернення з приводу події, яка має ознаки страхового випадку;

Проведено попередню верифікацію вимоги відділом врегулювання збитків, а саме деталей, що в ній містяться: зазначені коректні номер договору, що відповідає ризику, про настання якого повідомляється, проведена попередня верифікація особи, що здійснює повідомлення тощо;

Повідомлення відповідає умовам договору (якщо договором страхування передбачені обмеження щодо способу/строків повідомлення) та чинному законодавству;

Відділом врегулювання попередньо проаналізовано обставини, що зазначені в повідомленні та інша доступна на момент оцінки інформація, що має суттєвий вплив на оцінку розміру збитку (наприклад, дані про відомі спроби шахрайства з використанням телефонного номеру, з якого здійснено повідомлення тощо);

Проведений попередній аналіз ймовірності відхилення вимоги (зокрема, закінчення строку договору на момент страхового випадку чи строку позовної давності) ;

В разі оцінки експертами з врегулювання збитків занадто високого рівню ймовірності відхилення такої вимоги, їй може бути наданий статус відмови.

Для оцінки адекватності резервів незароблених премій (LAT тест) використовуються загальноприйняті актуарні методи, методи математичного моделювання комбінованої збитковості, теорії випадкових процесів, методи теорії ймовірностей та математичної статистики.

Для оцінювання адекватності резервів збитків (що виникли, але незаявлені та збитків, що заявлені, але не врегульовані) використовуються методи математичної статистики, зокрема перевірки статистичних гіпотез та там, де є достатній для аналізу обсяг даних, актуарні методи оцінювання резервів збитків, що базуються на аналізі трикутників розвитку страхових виплат. Для тих видів страхування, де резерви збитків, що виникли, але не заявлені та/або резервів збитки, що заявлені, але не врегульовані, сформовано в нульовому розмірі, коректність перевірено шляхом перевірки статистичних гіпотез.

б) Фінансові інструменти

(i) Визнання та первісна оцінка

Фінансові інструменти обліковуються відповідно до МСБО МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» Фінансові активи та фінансові зобов'язання визнаються в Балансі Товариства в той момент, коли Товариство стає стороною контрактних зобов'язань стосовно відповідного інструменту.

До фінансових інструментів відносяться інвестиції в боргові та інші цінні папери, торгівельна та інша дебіторська заборгованість, грошові та прирівняні до них кошти, надані та отримані позики, а також торгівельна та інша кредиторська заборгованість.

Всі угоди з купівлі або продажу фінансових активів, визнаються на дату укладення угоди, або на дату, коли Товариство приймає на себе зобов'язання купити або продати актив, згідно з умовами договорів.

Товариство класифікує свої фінансові активи при їх первісному визнанні. Фінансові активи спочатку визнаються за історичною (первісною) вартістю. Подальша оцінка фінансових активів залежить від їх класифікації.

При первісному визнанні, справедлива вартість фінансового інструменту коригується на витрати на проведення операції, які в подальшому відображуються у складі фінансового результату.

З метою складання фінансової звітності Товариство класифікує фінансові інвестиції за категоріями:

- утримувані для продажу;
- утримувані до погашення;
- доступні для продажу;
- інвестиції в асоційовані компанії.

Товариство вважає за доцільне застосовувати до таких активів наступний порядок визначення справедливої вартості для цілей відображення в фінансовій звітності:

Інвестиції, утримувані для продажу, обліковуються за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку.

Інвестиції, утримувані до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що їх підприємство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Вони обліковуються за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка. Амортизована собівартість - це первісна вартість інструмента мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення та мінус будь-яке зменшення корисності.

Фінансові активи, утримувані для продажу - це непохідні фінансові активи, призначені як доступні для продажу і не класифіковані як: а) позики та дебіторська заборгованість; б) утримувані до строку погашення інвестиції або в) фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Інвестиції, доступні для продажу, обліковуються за справедливою вартістю з відображенням змін справедливої вартості у складі іншого сукупного доходу (як складова капіталу).

Перекласифікація

Класифікація фінансових активів після первісного визнання не змінюється, крім як у періоді, наступному за тим, в якому Компанія змінює свою бізнес-модель з управління фінансовими активами.

Фінансові зобов'язання

Компанія класифікує свої фінансові зобов'язання як такі, що оцінюються за амортизованою вартістю. Такі фінансові зобов'язання при первісному визнанні оцінюються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму затрат, що безпосередньо відносяться до здійснення операції.

Класифікація фінансових зобов'язань після первісного визнання не підлягає зміні.

(ii) Подальша оцінка фінансових активів

Фінансові активи, що Ці активи у подальшому оцінюються за справедливою оцінюються за вартістю. Чисті прибутки та збитки за цими фінансовими **справедливою вартістю** активами, включаючи будь-який процентний дохід або дохід у **через прибуток або** формі дивідендів, визнаються у прибутку або збитку.

збиток

Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю

Ці активи у подальшому оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективного відсотка. Амортизована вартість зменшується на величину збитків від зменшення корисності. Процентний дохід, прибутки та збитки від курсових різниць та зменшення корисності визнаються в прибутку або збитку. Будь-який прибуток або збиток від припинення визнання визнається у прибутку або збитку за період.

Інвестиції в боргові цінні папери, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід

Ці активи у подальшому оцінюються за справедливою вартістю. Процентний дохід, розрахований з використанням методу ефективного відсотка, прибутки та збитки від курсових різниць та зменшення корисності визнаються в прибутку або збитку. Інші чисті прибутки та збитки визнаються в іншому сукупному доході. При припиненні визнання прибутки або збитки, накопичені в складі іншого сукупного доходу, перекласифіковуються в категорію прибутку або збитку за період.

Інвестиції в дольові цінні папери, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід

Ці активи у подальшому оцінюються за справедливою вартістю. Дивіденди визнаються в прибутку або збитку крім випадків, коли дивіденди явно являють собою відшкодування частини собівартості інвестицій. Інші чисті прибутки або збитки визнаються в іншому сукупному доході і ніколи не перекласифіковуються в категорію прибутку або збитку за період. Прибутки та збитки від зменшення корисності не визнаються.

(iii) Припинення визнання

Фінансові активи

Компанія припиняє визнання фінансового активу, коли закінчується строк дії прав на отримання передбачених договором грошових коштів від цього фінансового активу, або коли вона передає права на отримання передбачених договором грошових у рамках операції, за якою передаються практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, або за якою Компанія не передає і не зберігає практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням, але припиняє здійснювати контроль за фінансовим активом.

При припиненні визнання фінансового активу різниця між балансовою вартістю активу (чи балансовою вартістю, віднесеною на частину активу, визнання якого було припинене) і сумою (і) отриманої винагороди (включаючи всі одержані нові активи мінус усі прийняті нові зобов'язання) та (ii) будь-якого накопиченого прибутку або збитку, які були визнані в складі іншого сукупного доходу, визнається в прибутку чи збитку.

Будь-яка накопичена сума прибутку/збитку, визнана у складі іншого сукупного доходу, за дольовими інвестиційними цінними паперами, класифікованими на розсуд Компанії в категорію оцінки за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, не підлягає перекласифікації в чистий прибуток або збиток при припиненні визнання таких цінних паперів. Будь-яка частка участі у переданих фінансових активах, щодо яких виконуються вимоги до припинення визнання, створена чи утримана Компанією, визнається як окремий актив чи зобов'язання.

Фінансові зобов'язання

Припинення визнання фінансових зобов'язань відбувається тоді, коли визначені у договорі зобов'язання Компанії виконані, анульовані, або коли строк їх дії закінчився.

(iv) Зменшення корисності

За інвестиціями в інструменти капіталу збиток від зменшення корисності не визнається.

Кредитно-знецінені фінансові активи

На кожну звітну дату Компанія проводить оцінку фінансових активів, що обліковуються за амортизованою вартістю, і боргових фінансових активів, що обліковуються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Фінансовий актив є «кредитно-знецінений», коли

відбувається одна або кілька подій, що чинять негативний вплив на оцінені майбутні грошові потоки за таким фінансовим активом.

Свідченням кредитного знецінення фінансового активу є, зокрема, такі спостережні дані:

значні фінансові труднощі у позичальника чи емітента;

порушення умов договору, таке як дефолт чи прострочення платежу;

реструктуризація Компанією заборгованості чи авансового платежу на умовах, які Компанія не розглядала б за інших обставин;

виникнення ймовірності банкрутства чи іншої фінансової реорганізації позичальника; чи

зникнення активного ринку для цінного паперу в результаті фінансових труднощів.

Під час оцінки на предмет кредитного знецінення інвестиції у державні облігації, боржником за якими є держава, Компанія розглядає такі фактори:

- Ринкова оцінка кредитоспроможності, відображена у прибутковості облігацій;
- Оцінки кредитоспроможності, проведені рейтинговими агентствами;
- Спроможність країни отримати доступ на ринки капіталу для випуску нового боргу;
- Вірогідність реструктуризації боргу, внаслідок якої утримувачі понесуть збитки в результаті добровільного чи вимушеного прощення боргу;
- Наявність механізмів надання міжнародної підтримки, що дозволяють забезпечити такій країні необхідну підтримку у ролі «кредитора в останній інстанції», а також висловлений у публічних заявах намір державних органів і відомств використовувати ці механізми. Це включає оцінку ефективності дії зазначених механізмів і існування спроможності виконання необхідних критеріїв незалежно від політичного наміру;

Під час оцінки на предмет кредитного знецінення депозитів в банках (поточні фінансові активи), Компанія розглядає такі фактори:

-Значні фінансові труднощі банку;

-Порушення умов договору, такі як дефолт або прострочка платежу більш, ніж на 30 днів;

-Поява вірогідності банкрутства або іншої фінансової реорганізації банку.

Значне збільшення кредитного ризику

При визначенні того, чи має місце значне збільшення кредитного ризику (тобто ризику дефолту) за фінансовим інструментом з моменту його первісного визнання, Компанія розглядає обґрунтовану і підтверджену інформацію, актуальну і доступну без надмірних витрат або зусиль, включаючи як кількісну, так і якісну інформацію, а також аналіз, заснований на історичному досвіді Компанії, і прогностичній інформації.

Компанія в першу чергу виявляє, чи відбулося значне збільшення кредитного ризику для експозицій, що зазнають кредитного ризику, у таких випадках:

- позичальник має прострочення платежів більш, ніж на декілька днів перед банками та урядом, та прострочення погашення платежів за будь-яким суттєвим кредитним зобов'язанням перед Компанією становить більше 30 днів, але менше 90 днів.

- для банків значне збільшення кредитного ризику відбувається, якщо рейтинг позичальників зменшився на 3 пункти.

- вплив внутрішньої інформації та інформації про позичальника із зовнішніх джерел.

Списання

Заборгованість і боргові цінні папери списуються (частково або повністю), якщо Компанія не може обґрунтовано очікувати відшкодування фінансового активу в цілому або його частини. Як правило, це той випадок, коли Компанія визначає, що у позичальника немає активів чи джерел доходу, що можуть генерувати грошові потоки у обсязі, достатньому для погашення сум заборгованості, що підлягають списанню. Ця оцінка проводиться на рівні окремого активу.

На фінансові активи, що списуються, все ж може бути звернене стягнення для виконання процедур Компанії щодо відшкодування сум заборгованості.

(v) Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та фінансові зобов'язання згортаються, і відповідна чиста сума відображається у звіті про фінансовий стан тоді і тільки тоді, коли Компанія має юридично забезпечене право на їх взаємозалік та намір або здійснити розрахунок по них на нетто-основі, або одночасно реалізувати актив та погасити зобов'язання. Компанія наразі має законне право на проведення взаємозаліку, якщо це право не залежить від майбутньої події та може бути здійснене як в ході звичайної господарської діяльності, так і в разі дефолту, неплатоспроможності або банкрутства суб'єкта господарювання і всіх контрагентів.

в) Грошові кошти та їх еквіваленти

До складу інших фінансових активів належать грошові кошти та їх еквіваленти, що включають кошти на поточних рахунках у банках, інших рахунках в банках (деPOSITні), грошові кошти в касі Товариства, грошові кошти в «дорозі», які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів і які характеризуються незначним ризиком зміни їх вартості.

До еквівалентів грошових коштів Товариство відносить кошти розміщені на депозитних рахунках, термін повернення яких на звітну дату, не перевищує 12 місяців.

Припинення визнання. Визнання фінансового активу (або, частини фінансового активу або частини групи аналогічних фінансових активів) припиняється, якщо:

- термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув;
- Товариство передало свої права на отримання грошових потоків від активу або взяло на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі та без істотної затримки по «транзитній» угоді; і або (а) Товариство передало практично всі ризики і вигоди від активу, або (б) Товариство не передало, але й не зберігає за собою, практично всі ризики і вигоди від активу, але передало контроль над цим активом.

Господарські операції, проведені в іноземній валюті при первинному визнанні відображаються у функціональній валюті за курсом Національного Банку України (НБУ) на дату здійснення операції.

На дату складання фінансової звітності згідно МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» всі монетарні статті, що враховуються в іноземній валюті Товариство перераховує та відображає у Балансі за курсом НБУ на дату складання звітності.

Курсові різниці, що виникають при перерахунку відображаються підсумовуючим підсумком, у звіті про фінансові результати того періоду, в якому вони виникли.

г) Капітал

Статутний капітал (далі також – зареєстрований капітал) Товариства сформований за рахунок внесків акціонерів Товариства. Акціонерами Товариства є юридичні та фізичні особи.

Резервний капітал створюється для покриття збитків, збільшення статутного капіталу, погашення заборгованості у разі ліквідації Товариства. Розмір резервного капіталу згідно Статуту Товариства становить не менше 25 відсотків статутного капіталу.

Резервний капітал Товариства формується шляхом щорічних відрахувань від чистого прибутку Товариства або за рахунок нерозподіленого прибутку відповідно до рішення Загальних зборів Товариства. До досягнення встановленого Статутом розміру резервного капіталу, розмір щорічних відрахувань до нього не може бути меншим ніж 5 відсотків від суми чистого прибутку Товариства за рік.

Прибуток Товариства утворюється у відповідності до чинного законодавства України. Прибуток, який одержано після розрахунків з бюджетом та по інших обов'язкових платежах, є чистим прибутком Товариства.

Чистий прибуток може використовуватись Товариством за рішенням Загальних зборів для утворення фондів Товариства, виплати дивідендів, залишатися в розпорядженні Товариства або використовуватись іншим чином, прямо не забороненим законодавством.

Управління капіталом Страхової компанії спрямовано на досягнення наступних цілей: дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервно діючого підприємства. Страхова компанія вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, показаного в балансі. За станом на кінець кожного звітного періоду Страхова компанія аналізує наявну суму власного капіталу.

На Страхову компанію поширюються зовнішні вимоги до капіталу. Основні зовнішні вимоги до капіталу - це мінімальна сума статутного капіталу, а також ряд нормативів платоспроможності. Страхова компанія дотримувалась всіх зовнішніх вимог до капіталу у 2020 році.

д) Основні засоби і нематеріальні активи

(i) Визнання та оцінка

Основні засоби Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання при наданні фінансових послуг;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного року та вартістю більше 20 тис. грн. Необоротні активи, вартість яких є нижчою за встановлену межу, списуються на витрати при введенні в експлуатацію шляхом нарахування зносу у розмірі 100%.

Клас основних засобів - це група активів, однакових за характером і способом використання в діяльності підприємства. На підприємстві використовувати такі класи активів:

- машини та обладнання;
- транспортні засоби;
- інструменти, прилади та інвентар;
- інші основні засоби;
- придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду підприємству різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів амортизації), враховувати окремо.

Готові до експлуатації об'єкти, які плануються до використання у складі основних засобів, до моменту початку експлуатації враховуються у складі класу придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, оцінюються за їх собівартістю.

Собівартість об'єктів основних засобів складається з:

- а) ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;
- б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;
- в) первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду.

Ліквідаційна вартість — це сума коштів, яку Товариство очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. Ліквідаційну вартість Товариство встановлює на кожний об'єкт основних засобів при введенні його в експлуатацію.

Строк корисної експлуатації основних засобів визначати, виходячи з очікуваної корисності активу.

Строк корисного використання по групах однорідних об'єктів основних засобів визначається комісією з приймання основних засобів та затверджується Директором Товариства. Цей строк переглядається щорічно за результатами річної інвентаризації.

(ii) Знос та амортизація

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводити прямолінійним способом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з моменту коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання.

Амортизацію активу припиняти на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Витрати на обслуговування, експлуатацію та ремонти основних засобів списувати на витрати в періоді їх виникнення. Вартість істотних оновлень і вдосконалень основних засобів капіталізувати. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

(iii) Знецінення активу

У разі наявності факторів знецінення активів відображати основні засоби за мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Основні засоби, що призначені для продажу та відповідають критеріям визнання, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

(iiii) Визнання та оцінка

Нематеріальні активи Товариства враховувати і відображати у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами визнавати контрольовані Товариством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від підприємства і використовуються підприємством протягом періоду більше 1 року (або операційного циклу) для виробництва страхових послуг, в адміністративних цілях або передачі в оренду іншим особам.

Об'єкти нематеріальних активів класифікувати за окремими групами:

- гудвіл;
- авторські права (в т.ч. на програмне забезпечення);
- ліцензії;
- торгові марки, включаючи бренди і назви публікацій.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховувати у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи оцінювати за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до експлуатації.

Витрати на придбання окремо придбаного нематеріального активу містять:

а) ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних та інших знижок;

б) будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

- існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше 10 років. Нарахування амортизації починається з моменту коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією.

Очікуваний строк корисного використання нематеріальних активів визначається при їх зарахуванні на облік інвентаризаційною комісією, призначеною Директором Товариства, виходячи з:

- очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень щодо строків використання або інших факторів;
- строків використання подібних активів, затверджених Директором Товариства.

Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не повинен перевищувати період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого суб'єкт господарювання очікує використовувати цей актив.

Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисної експлуатації нематеріального активу має включати такі періоди (період) поновлення, тільки якщо є свідчення, які підтверджують можливість поновлення суб'єктом господарювання без суттєвих витрат.

(iiii) Знос та амортизація

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації переглядати на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації (безстрокові ліцензії) - не амортизуються.

(iiiiii) Знецінення активу

Комісії перевіряти зменшення корисності нематеріального активу з невизначеним строком корисної експлуатації шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю:

а) щорічно,

б) кожного разу, коли є ознака можливого зменшення корисності нематеріального активу

е) Знецінення активів

Товариство відображає необоротні активи у фінансовій звітності з урахуванням знецінення, яке обліковується відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

На дату складання фінансової звітності Товариство визначає наявність ознак знецінення активів:

- зменшення ринкової вартості активу протягом звітного періоду на істотну величину, ніж очікувалося;
- старіння або фізичне пошкодження активу;
- істотні негативні зміни в ринковому, економічному або правовому середовищі, у якому діє Товариство, що сталося протягом звітного періоду або очікувані найближчим часом;
- збільшення протягом звітного періоду ринкових ставок відсотка, яке може суттєво зменшити суму очікуваного відшкодування активу;
- перевищення балансової вартості чистих активів над їх ринковою вартістю;
- суттєві зміни способу використання активу протягом звітного періоду або такі очікувані зміни в наступному періоді, які негативно впливають на діяльність Товариства.

При наявності ознак знецінення активів, Товариство визначає суму очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу - це найбільша з двох оцінок: справедливою вартістю за мінусом витрат на продаж та цінності використання. Якщо сума очікуваного відшкодування менше балансової вартості активу, різниця визнається збитками від зменшення у звіті про фінансові результати з одночасним зменшенням балансової вартості активу до суми очікуваного відшкодування.

Специфіка діяльності Товариства передбачає враховувати все підприємство як Одиницю, яка генерує грошові потоки, тому знецінення окремого активу, у разі відсутності ознак знецінення Одиниці в цілому у звітності не відображається.

є) Дебіторська заборгованість

Визнання, класифікацію та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості Товариство здійснює відповідно до МСФЗ 7(IFRS) «Фінансові інструменти : розкриття інформації» МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти».

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності.

Дебіторську заборгованість поділяють на поточну та довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка буде погашена протягом 12 місяців з дати балансу.

Довгострокова дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості фізичних та юридичних осіб, яка буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової дебіторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до погашення частини суми заборгованості залишається менше 365 днів.

Безнадійною визнається заборгованість, щодо якої не існує вірогідності її погашення. Даний факт затверджується керівником підприємства.

Під час первісного визнання дебіторську заборгованість оцінюють за її справедливою вартістю на дату укладання угоди плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу. Витрати за операцією — це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або вибуття фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Після первісного визнання довгострокову дебіторську заборгованість оцінюють за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка. Ефективна ставка відсотка - це ставка, яка точно дисконтує очікуваний потік майбутніх грошових платежів від строку погашення до поточної чистої балансової вартості фінансового активу.

Позики та дебіторська заборгованість являють собою не котирувані на активному ринку фінансові активи, що передбачають одержання фіксованих або тих, що можуть бути достовірно визначеними платежів.

Дебіторська заборгованість за послуги – це дебіторська заборгованість, що виникла в результаті реалізації послуг Товариства своїм покупцям, і є дебіторською заборгованістю, що не призначена для перепродажу, і обліковується за справедливою вартістю (фактичною первісною вартістю за вирахуванням резерву сумнівних боргів).

Інша дебіторська заборгованість Товариства включає дебіторську заборгованість з нарахованих доходів, з розрахунків з бюджетом, із внутрішніх розрахунків, яка представлена заборгованістю за всіма видами розрахунків з працівниками (крім розрахунків з оплати праці та з підзвітними особами). Для формування резерву сумнівних боргів на іншу дебіторську заборгованість Товариство застосовує метод індивідуального аналізу кожного дебітора.

ж) Запаси

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснювати відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Запаси - це активи, які:

- перебувають у процесі надання фінансових послуг;

- існують у формі сировини та інших матеріалів, призначених для споживання у процесі надання послуг;
- утримуються для продажу.

Запаси враховувати за однорідними групами.

Запаси відображувати у фінансовій звітності за найменшою з двох оцінок: собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, переробку та інші витрати, що виникли під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання:

- ціна закупки;
- ввізне мито та інші податки, що не відшкодовуються товариству;
- транспортно-заготівельні витрати, які пов'язанні з придбанням товарів.

Чиста вартість реалізації - це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням розрахункових витрат по продажу.

Причинами списання запасів до чистої вартості реалізації є:

- пошкодження;
- часткове або повне застаріння;
- зниження цін;
- зростання очікуваних витрат на завершення надання послуг.

При продажу або іншому вибутті запасів оцінка їх здійснюється за методом ідентифікованої собівартості.

Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, списується з балансу з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

Суму транспортно-заготівельних витрат враховувати в бухгалтерському обліку методом прямого обліку – включати до первісної вартості придбаних запасів при їх оприбуткуванні. Транспортно-заготівельні витрати, понесені при придбанні різних найменувань запасів, включати до первісної вартості таких запасів шляхом їх розподілу пропорційно вартості придбаних запасів у постачальників. Облік транспортно-заготівельних витрат (далі – ТЗВ) по кожному виду запасів (або загалом) вести без використання окремого субрахунку.

з) Зобов'язання та забезпечення

Облік і визнання зобов'язань та забезпечень (резервів) Товариства здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання визнається Товариством, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

З метою обліку і відображення в звітності зобов'язання Товариства поділяються на:

- довгострокові (відстрочені податкові зобов'язання, довгострокові забезпечення);
- поточні забезпечення.

Товариство має наступні фінансові зобов'язання: кредиторська заборгованість.

Товариство класифікує свої фінансові зобов'язання при їх первісному визнанні. Оцінка фінансових зобов'язань здійснюється за тими ж принципами що і оцінка фінансових активів.

Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги – включає розрахунки з постачальниками та підрядниками за одержані товарно-матеріальні цінності, виконанні роботи і надані послуги, а також за розрахунками з бюджетом, розрахунками зі страхування, розрахунками з оплати праці, поточну кредиторську заборгованість за одержаними авансами, поточну кредиторську заборгованість за розрахунками з учасниками, поточну кредиторську заборгованість із внутрішніх розрахунків, поточну кредиторську заборгованість за страховою діяльністю, поточні забезпечення, інші поточні зобов'язання.

Тестування на знецінення фінансових зобов'язань Товариство проводить аналогічно тесту на знецінення фінансових активів.

Визнання фінансового зобов'язання в Балансі (Звіті про фінансовий стан) припиняється якщо зобов'язання погашено, анульовано або термін його дії вичерпано.

Якщо фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво інших умовах, або якщо умови наявного зобов'язання значно змінені, така заміна або зміни враховуються як припинення визнання первісного зобов'язання і початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх балансовій вартості визнається у Звіті про фінансові результати.

и) Винагороди працівникам

Всі винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

б) інші довгострокові виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за навчання, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

в) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

На Товаристві застосовуються форми та системи оплати праці відповідно до умов, передбачених колективним договором.

і) Визнання доходів і витрат

Дохід - це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності компанії, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

Доходи визначалися як збільшення економічних вигід протягом звітного (облікового) періоду у вигляді надходження або збільшення корисності активів чи зменшення зобов'язань, що вело до збільшення власного капіталу Компанії, при умові, що ці вигоди можна було достовірно оцінити.

Доходи від реалізації активів визнавалися, якщо: покупцю передавалися ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на актив; існувала впевненість, що відбудеться збільшення економічних вигід Компанії; витрати, пов'язані з цією операцією, а також сам дохід можна було достовірно оцінити згідно з вимогами МСФЗ №15 "Дохід від договорів з клієнтами".

Доходи від реалізації фінансових й інших послуг визнавалися, якщо: існувала впевненість, що в результаті операції з надання послуг відбудеться збільшення економічних вигід Компанії; витрати, пов'язані з цією операцією, ступінь її завершеності на кінець періоду, а також сам дохід можна було достовірно оцінити згідно з вимогами МСФЗ №15 "Дохід від договорів з клієнтами".

Доходи Компанії оцінювалися за справедливою вартістю активів, які були отримані або мають бути отримані в майбутньому.

Страхові платежі визнавалися як доходи, з дати набрання чинності договорів страхування, відповідно до умов договорів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками).

Витрати відображаються одночасно зі зменшенням активів, або збільшенням зобов'язань. Це відповідає принципам МСФЗ а саме принципу нарахування та відповідності доходів та витрат. Витрати визнаються витратами певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

Обліку підлягають фактично понесені витрати (які мають документальне підтвердження їх здійснення), або прогнозовані витрати, за довідкою, затвердженою директором. (нарахування резерву сумнівних боргів).

Визначення фінансового результату проводиться щоквартально.

Величина нерозподіленого прибутку (непокритих збитків) визначається щоквартально.

і) Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Витрати з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподаткованого прибутку за рік, розрахованої за правилами бухгалтерського обліку.

Товариство прийняло рішення не розраховувати в податкових різниць у відповідності до Податкового кодексу України.

й) Сегменти

Товариство займається одним видом діяльності. Тому господарсько-галузеві сегменти не виділені.

к) Зв'язані сторони

Операції зі зв'язаними сторонами визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони».

Зв'язана сторона – фізична особа або суб'єкт господарювання, пов'язані з суб'єктом господарювання, що складає свою фінансову звітність (у цьому стандарті він зветься “суб'єкт господарювання, що звітує”). Фізична особа або близький родич такої особи є пов'язаною.

Зв'язаними сторонами згідно стандарту не вважаються:

а) два суб'єкти господарювання, просто тому, що вони мають спільного директора або іншого члена провідного управлінського персоналу, або тому, що член провідного управлінського персоналу одного суб'єкта господарювання має суттєвий вплив на інший суб'єкт господарювання;

б) два контролюючі учасники, просто тому, що вони здійснюють спільний контроль за діяльністю спільного підприємства;

в) особи, що надають фінансування;

г) профспілки;

д) комунальні служби;

е) департаменти та агентства органу державної влади, що не контролюють, не здійснюють спільного контролю або не мають суттєвого впливу на компанію, що звітує,

є) просто тому, що вони мають звичайні відносини з компанією (навіть якщо вони можуть обмежувати свободу дії компанії або брати участь у процесі прийняття рішень компанії);

ж) замовник, постачальник, суб'єкт господарювання, що отримав пільги (френчайзер), дистриб'ютор, генеральний агент, з яким компанія здійснює значний обсяг операцій, просто з причин економічної залежності, що виникає в результаті вищезазначеного.

Правила взаємин із учасниками групи та особливості формування вартості послуг з адміністрування встановлюються договором. Операції з пов'язаними сторонами проводяться виключно

4. Основні засоби та нематеріальні активи.

Основні засоби

Основними засобами в ПрАТ СК «Інтер-Поліс» вважаються ті активи, які воно придбає (створює) з метою використання їх у процесі своєї основної діяльності, а також для здійснення адміністративних функцій, очікуваний строк корисного використання яких більше одного року і первісна вартість яких перевищує 6 тис. грн. Одиницею обліку основних засобів вважається окремий об'єкт. Всі об'єкти основних засобів розподілені на окремі групи.

Первісна вартість основних засобів на 31 грудня років, що закінчилися 31 грудня 2019 і 2020 рр., по кожній з груп основних засобів становила (тис. грн.) :

Основні засоби	2020р.	2019 р.
Земельні ділянки	15088	14797
Капітальні витрати на поліпшення земель	-	-

Будинки та споруди	4751	4609
Машини та обладнання	354	524
Транспортні засоби	474	474
Інструменти прилади та інвентар	87	154
Інші необоротні матеріальні активи	271	231
Загалом	21025	20817

Знос (амортизація) всіх груп основних засобів нараховується з використанням прямолінійного методу.

Знос (амортизація) основних засобів нараховується щомісячно.

За звітний період нараховано знос (амортизацію) в сумі 255 тис. грн., а за аналогічний період попереднього року - в сумі 157 тис. грн.

Сума інвестицій на придбання, створення та модернізацію основних засобів за звітний період складає 96 тис. грн., а за аналогічний період попереднього року - в сумі 0 тис. грн.

Інвестиції у капітальне будівництво за звітний період відсутні.

У 2020 році здійснювалася Дооцінка (уцінка) основних засобів. А саме:

Дооцінка земельної ділянки на 291 тис.грн.

Нерухоме майно на загальну суму 141 тис.грн.

Витрати на ремонт та обслуговування, а також для підтримання об'єкта в робочому стані, включаються у звіт про прибутки та збитки за період, до якого вони відносяться. Доходи чи витрати від вибуття основних засобів визначаються шляхом порівняння надходжень від реалізації та балансової вартості і включаються в інші доходи або витрати від діяльності.

Основні засоби, щодо яких існують обмеження права власності на звітну дату, відсутні.

Основні засоби, придбані за рахунок цільового фінансування, відсутні.

Основні засоби, що знаходяться на консервації на дату кінця звітного періоду, відсутні.

Нематеріальні активи.

ПрАТ СК «Інтер-Поліс» у звітному періоді проводило облік надходжень, вибуття, визнання та оцінку нематеріальних активів з врахуванням вимог МСБО №38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальні активи відображені в звіті про фінансовий стан ПрАТ СК «Інтер-Поліс» по балансовій вартості, що складається як різниця вартості придбання активів і накопиченої амортизації.

Станом на 31 грудня року, що закінчилися 31 грудня 2020 і 2019 рр. ПрАТ СК «Інтер-Поліс» обліковувались нематеріальні активи за групами у таких сумах (тис. грн.) :

Нематеріальні активи	2020р.	2019р.
Інші нематеріальні активи	1195	630
Загалом	1195	630

Термін корисного використання визначений по кожному об'єкту окремо. Амортизація нематеріальних активів нараховувалась із застосуванням прямолінійного методу.

За звітний період нараховано амортизації в сумі 39 тис. грн., а за аналогічний період попереднього року - в сумі 26 тис. грн.

За звітний період 2019 року надходження нематеріальних активів 565 тис. грн. , вибуття не було.

Нематеріальні активи, щодо яких існує обмеження права власності, відсутні.

Самостійно ПрАТ СК «Інтер-Поліс» нематеріальні активи у звітному періоді не створювались.

Нематеріальні активи, отримані за рахунок цільових асигнувань відсутні.

Нематеріальні активи, оформлені у заставу, відсутні.

Капіталізація витрат на позики, що відносяться до придбання (створення) нематеріальних активів (п.8 МСБО/IAS № 23 "Витрати на позики"), не здійснювалась.

5. Довгострокові фінансові інвестиції

Станом на 31.12.2020 р. ПрАТ СК «Інтер-Поліс» володіє іншими довгостроковими фінансовими інвестиціями на загальну суму 7783 тис. грн.:

- акції ПАТ "ЗНВКІФ "КАПІТАЛ ІНВ" " в кількості 100 шт. 0,1 тис.грн.
- акції ПАТ "ЗНКІФ "ДОМІНАНТА" в кількості 93 шт. -0,1 тис. грн.
- акції ПАТ "КВІФ "ГОРИЗОНТ" НВЗТ в кількості 80000 шт. – 0,8 тис.грн.
- інвестиційний сертифікат ТОВ КУА «Холдінг ГРУП» (ЗНВПІФ «АВК») в кількості 45 шт.
- інвестиційний сертифікат ТОВ «КУА ЛЕМАКО ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ» (ЗНВПІФ «ЛЕМАКО ІНВЕСТ») в кількості 208 штук – 0,2 тис.грн.
- інвестиційний сертифікат ТОВ «КУА АБСОЛЮТ КАПІТАЛ» (ЗНВПІФ «АБСОЛЮТ АРГЕНТУМ») в кількості 109 штук -0,1 тис.грн.
- акції ПАТ "ЗНВКІФ "ІНВЕСТИЦІЇ ПЛЮС" в кількості 600 шт. – 0,6 тис. грн.;
- акції ПАТ " ЗНВКІФ "АЛЬТЕРА ФІНАНС-ФОНД НЕРУХОМОСТІ» в кількості 1000 шт. на суму 7779 тис. грн. Товариство має інформацію щодо вчинених правочинів поза фондовою біржою. Товариство здійснило переоцінку цінних паперів за справедливою вартістю, знецінивши їх на 988 тис. грн.
- Облігація УКРТЕЛЕКОМ 052049 ,052050 в кількості 2 шт. на суму - 2 тис. грн. Зберігач – ТОВ «Інформаційно-депозитарний центр «ГЛОБАЛ» Ліцензія серії АВ №389644 м. Київ, пров. Куренівський,19/5. Обліковуються за справедливою вартістю.

Прибутку від інвестиційної діяльності за 2020 рік Компанія не отримувала.

Залишок фінансових інвестицій станом на 31 грудня 2020 року, що закінчилися 31 грудня 2019 рр. по кожному з компонентів становила (тис. грн.) :

Фінансові інвестиції	2020р.	2019р.
Інші фінансові інвестиції	7783	8771
Загалом	7783	8771

Станом на 31.12.2020 р. ПрАТ СК «Інтер-Поліс» володіє поточними фінансовими інвестиціями на загальну суму 9759 тис. грн.:

- Облігації внутрішніх державних позик України (ОВДПУ) в кількості 9601 шт. на суму 9759 тис.грн.

№	ISIN	Дата придбання ЦП	Дата погашення	Кількість ЦП, шт.
1	UA4000204986	30.09.2020	29.09.2021	1896
2	UA4000204986	15.10.2020	29.09.2021	3795
3	UA4000194468	09.12.2020	16.06.2021	1795
4	UA4000214480	23.12.2020	07.07.2021	2115

Протягом 2020р. було нараховано дохід від ОВДП в сумі 385 тис.грн.

6. Довгострокова дебіторська заборгованість

Довгострокова дебіторська заборгованість на 31 грудня 2020 року відсутня.

7. Запаси

Облік ,оцінка та визнання запасів у звітному періоді проводились з врахуванням вимог МСБО № 2 "Запаси". Одиницею запасів для бухгалтерського обліку ПАТ СК «Інтер-Поліс» визначила окремі найменування запасів з розбивкою на види й групи.

Оприбуткування здійснювалось по первісній вартості, визначеній згідно МСБО № 2. При передачі у виробництво, продаж та при іншому вибутті запаси оцінювалися методом ФІФО. Оцінка запасів на дату балансу визначалася по їх первісній вартості.

Запаси	2020р.	2019р.
Сировина і матеріали	-	-
Запасні частини	-	-
Паливо	-	-
Інші матеріали:		
- Бланки страхових полісів на складі	76	93
- Бланки страхових полісів в агентів	3	10
Загалом	79	103

8. Дебіторська заборгованість

Поточна дебіторська заборгованість у звітному періоді визнавалася ПрАТ СК «Інтер-Поліс» активом одночасно з визнанням доходу від реалізації фінансових послуг і оцінювалася за первісною вартістю згідно вимог МСБО №18 "Дохід".

Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги на дату балансу оцінювалися за чистою реалізаційною вартістю. Первісна вартість іншої дебіторської заборгованості на дату балансу оцінювалася як чиста реалізаційна вартість. В загальній сумі дебіторської заборгованості безнадійна не обліковується.

Згідно вимоги стандарту МСФЗ 9 щодо класифікації та оцінки фінансового активу « Дебіторська заборгованість», Товариство оцінює за амортизованою вартістю, приймаючи Бізнес-модель

«Утримання для погашення». Дебіторська заборгованість утримується для отримання платежів від дебіторів, а отже утримується до погашення як і вимагається в обліку за амортизованою вартістю.

Дебіторська заборгованість не прив'язана до курсу іноземних валют (всі дебітори резиденти України), є короткостроковою, договірні грошові потоки мають лише погашення основної суми боргу, а сам актив утримується до погашення, не наражає Товариство на кредитні ризики, має низький рівень суттєвості (згідно облікової політики не вище 10% валюти балансу).

Станом на 31.12.2020р. дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги становила 2361 тис. грн., станом на 31.12.2019 р. – 2878 тис. грн.

Станом на 31.12.2020р. розрахунки за виданими авансами відсутня, станом на 31.12.2019р. відсутня.

З нарахованих доходів станом на 31.12.2020 р. – 332 тис. грн., станом на 31.12.2019р. – 188 тис. грн. та на дату підписання балансу погашена, кредитні ризики не розраховувались. Інша поточна дебіторська заборгованість 466 тис. грн., та 207 тис. грн. відповідно, має низький рівень істотності, кредитні ризики не розраховувались.

9. Грошові кошти та їх еквіваленти

Гроші та їх еквіваленти на 31 грудня років, що закінчилися 31 грудня 2020 і 2019 рр. включають (тис. грн.) :

Грошові кошти	2020р.	2019 р.
Поточні рахунки в національній валюті	3234	2958
Каса в національній валюті	-	-
Депозитні рахунки в банку до запитання в національній валюті	22539	28839
Грошові документи в національній валюті	-	-
Загалом	25773	31797

Кошти на депозитних рахунках:

П А Т "КБ"Акордбанк»	11.12.2020-14.06.2021	1000 тис. грн.
П А Т "КБ"Акордбанк»	09.12.2020-11.06.2021	2000 тис. грн.
П А Т "КБ"Акордбанк»	21.12.2020-23.06.2021	3000 тис. грн.
П А Т "Ідея Банк"	24.12.2020-01.02.2021	2000 тис. грн.
П А Т "Ідея Банк"	29.12.2020-01.02.2021	3500 тис. грн.
П А Т "Ідея Банк"	09.11.2020-11.05.2021	39 тис. грн.
П А Т "Укргазбанк"	08.10.2020-12.04.2021	2000 тис.грн.
П А Т "Укргазбанк"	13.11.2020-15.02.2021	2000 тис.грн.
П А Т "Укргазбанк"	16.11.2020-17.02.2021	1000 тис.грн.
А Т "Таскомбанк"	27.11.2020-01.03.2021	2000 тис.грн.
А Т "Таскомбанк"	18.11.2020-01.03.2021	2000 тис.грн.
А Т "Таскомбанк"	18.11.2020-01.03.2021	1000 тис.грн.

А Т "Таскомбанк" 30.11.2020-02.03.2021 1000 тис.грн.

Загалом: 22539 тис. грн.

Кошти на депозитних рахунках короткострокові ,диверсифіковані у банках з високим рейтингом надійності та у часі, що не наражає Товариство на кредитні ризики, має низький рівень суттєвості (згідно облікової політики не вище 10% валюти балансу). Кредитні ризики не розраховувались.

10. Власний капітал

Розмір статутного капіталу Приватного акціонерного товариства Страхова компанія «Інтер-Поліс» за рік, що закінчився 31.12.2020 не змінився та складає 16152 тис. грн. Статутний капітал поділений на 53841 просту іменну акцію номінальною вартістю 300 гривень кожна.

Станом на 31.12.2020 р. розподіл часток серед акціонерів, згідно даних Статуту та даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань був наступний:

№ п/п / Назва учасника	Зареєстрована частка Учасника згідно Статуту товариства (грн.)	У відсотках	Кількість акцій (шт.)
1. ABC Contrading (Overses) Limited	787500	4,875466	2625
2. ТОВ «Інтер-Контакт»	3250200	20,122211	10834
3. ПАТ «Укрзалізниця»	8076900	50,004643	26923
4. Чеботько Людмила Михайлівна	819900	5,076056	2733
5. ТзДВ СК «Схід-Захід»	1608900	9,960810	5363
6. Черняк Євген Зельманович	1608900	9,960810	5363
Всього	16152300	100,00	53841

Частка держави в статутному фонді Товариства – відсутня.

Зміни у власному капіталі за 2020 рік:

Нарахований прибуток за звітний період 2020 року	311 тис. грн.
Капітал у дооцінках	-556 тис. грн.
Резервний капітал	14 тис.грн.
Інші резерви	2687 тис.грн.

Протягом 2020 р. ПрАТ СК «Інтер-Поліс» було нараховано дивіденди за 2019р. зг.Прот№2/2020від22.04.2020р. в сумі 139,2 тис.грн., виплачено - 135,6 тис.грн. (в т.ч. 3,2 тис.грн. за період 2015-2017р.)

Назва учасника	Частка володіння, %	Дивіденди нараховані	Дивіденди виплачені
ABC Contrading (Overseas) Limited	4,875466	6,8	-
ТОВ «Інтер-Контакт»	20,122211	28	31,2
ПАТ «Укрзалізниця»	50,004643	69,6	69,6
Чеботько Людмила Михайлівна	5,076056	13,9	13,9
ТзДВ СК «Схід-Захід»	9,960810	7,0	7
Черняк Євген Зельманович	9,960810	13,9	13,9
Всього	100	139,2	135,6

11. Зобов'язання та забезпечення

Розмір сформованих страхових резервів та розмір страхових резервів з урахуванням тесту адекватності зобов'язань (LAT-тесту) наведено у наступній таблиці.

#Резерв	Сформовано на звітну дату (тис. грн.)	Розмір з урахуванням тесту Адекватності зобов'язань
1 незароблених премій	21539	21539
2 збитків, що виникли, але не заявлені	4030	4030
3 збитків, що заявлені, але не виплачені	3453	3453

Так як за принципами МСФЗ резерв коливань збитковості не визнаються як страхові зобов'язання, Компанія відображає їх у складі інших резервів у капіталі. Різниці, що виникають в результаті збільшення в резервах відображаються як розподіл нерозподіленого прибутку, а не як витрати у звіті про фінансові результати. Різниці, що виникають в результаті зменшення в резервах відображаються як переведення з категорії інших резервів у капіталі до категорії нерозподіленого прибутку. Резерви коливання збитковості відображені у капіталі, не підлягають перевірці адекватності зобов'язань.

Резерв коливання збитковості у Балансі (Звіт про фінансовий стан, форма №1) відображається в I розділі Пасиву- Власний капітал, рядок 1435 – інші резерви, в сумі 2687 тис.грн.

У звіті про власний капітал (форма №4) Резерв коливання збитковості відображено у загальній сумі показника Нерозподілений прибуток(непокритий збиток), через статтю «Нерозподілений прибуток(непокритий збиток)», оскільки у формі не передбачено статті «Інші резерви».

Перевірка адекватності зобов'язань

ПрАТ СК «Інтер-Поліс» на кінець кожного звітного періоду оцінює адекватність своїх визнаних страхових зобов'язань, використовуючи для цього поточні оцінки майбутніх грошових потоків за своїми страховими контрактами. Якщо ця оцінка показує, що балансова вартість його страхових

зобов'язань (за вирахуванням відповідних нематеріальних активів) є неадекватною в контексті очікуваних майбутніх грошових потоків, тоді нестачу визнає у прибутку чи збитку. До оцінки адекватності страхових зобов'язань залучався Дослідницький центр Евклід, актуарій Клименко Юлія Володимирівна. Свідectво про відповідність кваліфікаційним вимогам осіб, які можуть займатися актуарними розрахунками №01-018 від 19.11.2015 року.

Забезпечення – це зобов'язання з невизначеними сумою або часом погашення на дату балансу.

Забезпечення створюється Товариством при виникненні внаслідок минулих подій зобов'язання, погашення якого ймовірно призведе до зменшення ресурсів, що втілюють в собі економічні вигоди, та його оцінка може бути розрахунково визначена.

Сума забезпечення визначається за обліковою оцінкою ресурсів (за вирахуванням суми очікуваного відшкодування), необхідних для погашення відповідного зобов'язання, на дату балансу. Суми створених забезпечень визнаються витратами.

Забезпечення використовується для відшкодування лише тих витрат, для покриття яких воно було створено. Залишок забезпечення переглядається Товариством на кожну дату балансу та, у разі потреби, коригується.

Непередбачені зобов'язання не відображаються в Балансі (Звіті про фінансовий стан).

Величину резерву сумнівних боргів визначати, виходячи з платоспроможності окремих дебіторів.

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

Резерв забезпечення на виплату відпусток працівникам, Компанія не створювала.

12. Дохід

Доходи ПрАТ СК «Інтер-Поліс» оцінювалися за справедливою вартістю активів, які були отримані або мають бути отримані в майбутньому.

Доходи ПрАТ СК «Інтер-Поліс» від звичайної діяльності у звітному періоді згідно з МСФЗ 15 "Дохід від договорів з клієнтами" складалися з таких компонентів :

- Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг).
- Інші операційні доходи.
- Інші фінансові доходи.

Зокрема, за звітний період 2020 року чисті зароблені страхові премії становлять 71684 тис. грн. За 2019 рік 54030 тис. грн.

Чистий дохід за 2020 рік в порівнянні з 2019 роком розшифровується за видами:

- Дохід від страхової діяльності(страхові премії підписані, валова сума) в 2020р. - 83220 тис. грн., в 2019 році -61396 тис. грн.
- Дохід (Витрати) від перестраховування в 2020 році (- 2275) тис. грн., в 2019 році (-2204) тис. грн.
- Дохід (витрати) від зміни резерву незароблених премій в 2020 році (-9004) тис. грн., в 2019 році (-5005) тис. грн.

- Дохід (Витрати) від зміни частки перестраховиків у резерві незароблених премій в 2020 році (-257) тис. грн., в 2019 році (-157) тис. грн.

Всього за 2020 рік 71684 тис. грн., за 2019 рік 54030 тис. грн.

Інші операційні доходи за періоди (рік) років, що закінчилися 31 грудня 2020 та 2019 рр. (код рядка 2120 відповідно форми № 2), включають :

Інші операційні доходи	2020р.	2019р.
Інші доходи (комісійна винагорода, регреси, дохід від оренди власних приміщень)	630	205
Дохід від списання кредиторської заборгованості)	-	-
Загалом	630	205
Фінансові доходи : Відсотки по депозитах	5211	6081

13. Витрати

Облік витрат у звітному періоді ПрАТ СК «Інтер-Поліс» здійснювався відповідно до вимог МСБО № 1 "Подання фінансової звітності", п.4.25, 4.33-4.35 Концептуальної основи фінансової звітності в редакції Ради МСБО 2010 року. Так, витрати звітного періоду визнавались, коли виникало зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого було зменшення власного капіталу.

Розкриття інформації про витрати, що класифіковані за характером, наведена у розділі III "Елементи операційних витрат" звіту про сукупний дохід (форма № 2) за рік 2020 року.

Адміністративні витрати:

За роки, що закінчились 31 грудня 2020, 31 грудня 2019 адміністративні витрати Товариства були представлені наступними елементами :

Елементи адміністративних витрат	2020р.	2019р.
Матеріальні затрати	368	198
Витрати на оплату праці персоналу, (включаючи відрахування на соціальні заходи)	10985	11116
Амортизація	294	183
Витрати юридичні, нотаріальні та аудиторські послуги	118	186
Банківські послуги	441	349
Витрати на оренду	1419	1602
Послуги зв'язку, поштові витрати	265	211
Бланки суворої звітності	231	166
Інші витрати	26044	12139
Загалом	40165	26150

Витрати на збут у звітному та попередньому періоді були витрати на агентську і комісійну винагороду, консультування у сфері продажів страхових продуктів та склали 19413 тис. грн. у 2020 році, в 2019 році - 8450 тис. грн.

До інших операційних витрат за звітний рік, що закінчилися 31 грудня 2020 (код рядка 2180 форми № 2) в сумі 2018 тис. грн., віднесені витрати на запобіжні заходи МТСБУ та інші.

14. Зв'язані сторони

Відповідно до МСБО № 24 ПрАТ СК «Інтер-Поліс» розкриває наступні дані про пов'язані сторони:

Сторони зазвичай вважаються зв'язаними, якщо вони знаходяться під спільним контролем, або якщо одна сторона має можливість контролювати іншу або може мати значний вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових чи операційних рішень. При аналізі кожного випадку відносин, що можуть являти собою відносини між зв'язаними сторонами, увага приділяється суті цих відносин, а не лише їх юридичній формі.

Відповідно до МСБО 24 ПрАТ СК «Інтер-Поліс» розкриває наступні дані про зв'язані сторони:

До операцій із пов'язаними особами протягом 2020 року віднесено:

- 1) Сплата ТОВ «ІНТЕР-КОНТАКТ» орендної плати у розмірі 982 тис. грн.
- 2) Винагорода ключового управлінського персоналу складається із заробітної плати, премій та інших короткострокових виплат працівникам.

Розмір винагороди за рік членів Наглядової ради та Виконавчого органу Страховика за 2020р.:

Посада	ПІБ	Частка володіння,%	Винагорода (заробітна плата і пов'язані з нею виплати) тис.грн	Дивіденди, за 2019 р. тис.грн
Голова Правління	Савчук В. Л.	0	501	-
Член правління	Сибірцев М. В.	0	292	-
Член правління	Мокій М. А.	0	289	-
Голова Наглядової ради в період з 01.01.2020 р. по 30.10.2020р.	Селіванов Г.В.	0	-	-
Заступник голови Наглядової ради	Черняк Є. З.	9,960810	-	14
Член Наглядової ради	Гончаров О.В.	0	-	-
Член Наглядової ради з 01.01.2020 р. по 01.06.2020р.	Гаврилюк Ю. О.	0	-	-
Член Наглядової ради	Жадік Р.Г.	0	-	-
Член Наглядової ради	Чмелевська М.О.	0	-	-

Всі розрахунки за наведеними операціями здійснюються Товариством в грошовій формі та здійснюються протягом термінів, встановлених договірними відносинами або трудовими контрактами.

Витрати, визнані протягом звітного періоду стосовно безнадійної або сумнівної заборгованості зв'язаних сторін, відсутні.

Операції зі зв'язаними сторонами були здійснені Товариством на умовах, еквівалентних умовам, що домінують в операціях між незалежними сторонами.

15. Податок на прибуток

Відповідно до вимог МСБО № 12 "Податки на прибуток" витрати з податку на прибуток є сумою витрат з поточного та відстроченого податків.

Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період.

Витрати з податку на прибуток за 2020 рік становлять 2565 тис. грн., в 2019 – 1903 тис. грн.

16. Розшифровки суттєвих статей звіту про рух грошових коштів

Метою складання Звіту про рух грошових коштів є надання користувачам фінансової звітності повної, правдивої та неупередженої інформації про зміни, що відбулися у грошових коштах Товариства та їх еквівалентах (далі - грошові кошти) за звітний період.

При складанні фінансової звітності Товариством обрано спосіб складання Звіту про рух грошових коштів за прямим методом із застосуванням відповідної форми звіту. Звіти про рух грошових коштів за 2019, 2018 роки складені за прямим методом, що робить їх співставними.

У Звіті про рух грошових коштів Товариством розгорнуто наводяться суми надходжень та видатків грошових коштів, що виникають в результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності протягом звітного періоду. Якщо рух грошових коштів у результаті однієї операції включає суми, які належать до різних видів діяльності, то ці суми у звіті наводяться Товариством окремо у складі статей щодо відповідних видів діяльності.

Надходження від страхових премій за періоди (рік) років, що закінчилися 31 грудня 2020 та 2019 рр. (код рядка 3050 відповідно форми № 3), включають :

Суттєві статті	2020р.	2019р.
Надходження страхових премій від фізичних осіб	52544	32522
Від юридичних осіб	29958	25792
Від перестраховальників	7	-
Загалом (рядок 3050)	82509	58314

Інші надходження за періоди (рік) років, що закінчилися 31 грудня 2020 та 2019 рр. (код рядка 3095 відповідно форми № 3), включають :

Суттєві статті	2020 р.	2019 р.
регреси	429	18

Надходження за оренду власних приміщень ,інші надходження	209	733
Загалом (рядок 3095)	638	751

Надходження від отриманих відсотків за періоди (рік) років, що закінчилися 31 грудня 2020 та 2019 рр. (код рядка 3215 відповідно форми № 3), включають :

Суттєві статті	2020р.	2019 р.
Надходження відсотків від депозитних вкладів	5063	6377

Інші витрачання за періоди (рік) років, що закінчилися 31 грудня 2020 та 2019 рр. (код рядка 3190 відповідно форми № 3), включають :

Суттєві статті	2020 р.	2019р.
Розрахунки іншими контрагентами	391	471
Інші витрати (Штрафи, пені)	78	47
Загалом (рядок 3190)	469	518

Залишок коштів на початок періоду (01.01.2020р.) складає	31797 тис. грн.
Чистий рух коштів від операційної діяльності складає	-1348 тис. грн.
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності складає	-4544 тис. грн.
Чистий рух коштів від фінансової діяльності складає	-134 тис. грн.
Всього Чистий рух грошових коштів за 2020 рік складає	-6026 тис. грн.
Вплив зміни валютних курсів на залишок коштів склав	2 тис. грн.
Залишок коштів станом на 31.12.2020р. склав	25773 тис. грн.

17. Умовні фінансові активи і зобов'язання

Оподаткування

Внаслідок наявності в податковому законодавстві положень, які містять множинне тлумачення норм і вимог, а також внаслідок практики, яка склалася в загалом нестабільному економічному середовищі через довільне тлумачення податковими органами різних аспектів господарської діяльності, ПрАТ СК «Інтер-Поліс», можливо, буде змушено визнати додаткові податкові зобов'язання, штрафи та пеню у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва ПрАТ СК «Інтер-Поліс». Така невизначеність може стосуватись оцінки фінансових інструментів, резервів збитків від знецінення, а також відповідність ціноутворення ринковим умовам. На думку керівництва, ПрАТ СК «Інтер-Поліс» сплатила усі податкові зобов'язання, тому ця фінансова звітність не містить резервів на покриття податкових збитків.

Судові позови

Наявність позовів до суду стосовно надання фінансових послуг страховиком та результати їх розгляду:

За період з 01.01.2020р. по 31.12.2020р. до ПрАТ СК «ІНТЕР-ПОЛІС» заявлено 15 позовів на загальну суму 1236 тис.грн

За результатами судового розгляду у задоволенні 2 позовів відмовлено, розгляд 10 справ триває, інші частково задоволені, задоволені в повному обсязі, з них сплачено за рішенням суду 3 справи.

Товариство не має судових рішень щодо справ, що завершені до дати балансу, але не відображені в бухгалтерського обліку.

В процесі звичайної діяльності Товариство залучено в судові розгляди і до нього висувуються інші претензії. Керівництво Товариства вважає, що в кінцевому підсумку зобов'язання, якщо таке буде, що впливає з рішення таких судових розглядів або претензій, не спричинить істотного впливу на фінансове становище або майбутні результати діяльності Товариства.

18. Політика та процедура управління ризиками

Основні фінансові зобов'язання Компанії, включають страхові зобов'язання, позики, кредиторську заборгованість за товари, роботи, послуги та іншу поточну кредиторську заборгованість. Основною ціллю даних фінансових зобов'язань є фінансові операції Компанії. У Компанії є дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги, інша дебіторська заборгованість, грошові кошти, депозити, довгострокові фінансові інвестиції, які виникають безпосередньо в ході операційної діяльності.

Основною метою Компанії по відношенню до управління капіталом є забезпечення стабільної кредитоспроможності та адекватного рівня капіталу для провадження діяльності та максимізації прибутку акціонерів.

Компанія здійснює управління структурою капіталу та змінює його у відповідності до змін в економічних умовах. З метою збереження або зміни структури капіталу Компанія може регулювати розмір виплати дивідендів, повертати капітал акціонерам чи випускати нові акції.

Діяльність із управління ризиками є для Страховика систематичною, інтегрованою в стратегічне та оперативне управління на всіх рівнях, що охоплює всі підрозділи і співробітників під час виконання ними своїх функцій у рамках будь-яких бізнес-процесів. Система управління ризиками страховика – ПрАТ «СК «Інтер-Поліс» побудована і функціонує у відповідності до «Вимог до організації і функціонування системи управління ризиками у страховика», затверджених розпорядженням Нацкомфінпослуг від 04.02.2014р. № 295 і зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 03.03.2014р. за № 344/25121.

ПрАТ СК «Інтер-Поліс» схильне до страхового ризику, ринкового ризику, кредитного ризику та ризику ліквідності, валютного ризику, податкового тощо.

Вище керівництво Компанії контролює процес управління даними ризиками. Спеціалісти з фінансових ризиків надають консультації вищому керівництву відносно фінансових ризиків та відповідної концепції управління фінансовими ризиками та допомагають йому бути впевненими в тому, що діяльність Компанії, здійснюється згідно відповідної політики Компанії. Всі операції з фінансовими інструментами з метою управління ризиками здійснюються спеціалістами з відповідною кваліфікацією та досвідом роботи. Відповідно до своєї політики Компанія не здійснює торгівлю фінансовими інструментами в спекулятивних цілях.

Правління здійснює аналіз та затверджує політику управління вказаними ризиками, інформація про яку наводиться нижче.

(i) Страховий ризик.

Визначення страхового ризику посилається на ризик, який страховик приймає від власника страхового поліса. Іншими словами, страховий ризик – це ризик, який існує від початку та передається від власника страхового поліса страховикові. Отже, новий ризик, створений контрактом, не є страховим ризиком.

Керівництво ПрАТ СК «Інтер-Поліс» здійснює концентрацію страхового ризику за такими видами: тип страхової події; специфіка ризиків; географічна територія.

Концентрація страхового ризику враховується при визначенні частини ризику, що залишається на утриманні страховика.

Для кращого розуміння сутності ризиків Компанія досліджує їх класифікацію на основі істотних класифікаційних ознак:

1. Випадковість - невідомість щодо часу і величини збитку, а також незалежність страхового збитку від волі і поведінки страхувальника.
2. Можливість оцінки розподілу збитків - можливість визначити очікувану міру збитку і міру його вірогідності (без наявності цієї інформації неможливо розрахувати величину страхової премії).
3. Однозначність розподілу збитків - точність і однозначність визначення в договорі страхування об'єктів страхування і збитків. Ця умова є особливо важливою для визначення страхового відшкодування, яке потрібно сплатити.
4. Незалежність застрахованих розподілів збитків один від одного – уникнення страховиком при укладанні договору страхування концентрації ризику.

Аналіз ризиків дозволяє розподілити їх на дві великі групи: страхові та не страхові (які не включені в договір страхування). Перелік страхових ризиків складає об'єм страхової відповідальності по договору страхування. Він відображається за допомогою страхової суми. Ціна ризику в грошовому вираженні складає тарифну ставку. Концептуальний підхід використаний в управлінні ризиком включає три основні позиції: виявлення наслідків діяльності економічних суб'єктів в ситуації ризику; уміння реагувати на можливі негативні наслідки цієї діяльності; розробку і здійснення заходів, за допомогою яких можуть бути нейтралізовані або компенсовані імовірнісні негативні результати дій, що проводяться.

Аналіз чутливості Компанії до страхового ризику

При здійсненні аналізу чутливості до страхового ризику ПрАТ СК «Інтер-Поліс» використало кількісний та якісний аналіз ризиків та такі методи та припущення:

- Кількісний аналіз ризику дає можливість визначити число та розміри окремих ризиків та ризику проекту в цілому.
- Якісний аналіз визначає фактори, межі та види ризиків. Для аналізу ризику використовують метод аналогії, метод експертних оцінок, розрахунково-аналітичний метод, статистичний метод, аналіз чутливості ризику NPV.
- Метод аналогій передбачає використання даних по інших проектах, які вже виконані. Цей метод використовується страховими компаніями, які постійно публікують дані про найбільш важливі зони ризику та понесені витрати.
- Експертний метод, який відомий як метод експертних оцінок, стосовно нових проектів може бути реалізований шляхом вивчення думок досвідчених керівників та спеціалістів. При цьому встановлюються показники найбільш допустимих, критичних та катастрофічних витрат, маючи на увазі як їх рівень так і ймовірність.
- Розрахунково-аналітичний метод базується на теоретичних уявленнях.
- Статистичний метод спочатку використовувався в системі ПЕРТ (PERT) для визначення очікуваної тривалості кожної роботи та проекту в цілому. До переваг цього методу відносять можливість аналізувати та оцінювати різні шляхи реалізації проекту.

- Аналіз чутливості ризику NPV- Метод ЧТВ базується на методології дисконтування грошових потоків. Знаходиться теперішня вартість кожного грошового потоку, включаючи як прибутки, так і витрати, дисконтовану на вартість капіталу. Підсумовуються ці дисконтовані грошові потоки і отриманий результат визначається як чиста теперішня вартість проекту. Якщо $ЧТВ > 0$, то проект приймається. У протилежному випадку від нього відмовляються. Якщо існують два проекти, що виключають один одного, то перевага віддається проекту з більшим значенням ЧТВ (NPV).

Аналіз чутливості було підготовлено на основі припущення, що високе значення міри ризику страхового портфеля (більше 10%), що встановлюється в процесі аналізу фінансової звітності Компанії, є серйозною основою для можливості безперервності діяльності страховика. При вирішенні питання про приймання об'єкту на страхування Компанія керується принципом зменшення міри ризику.

В цілях формування оптимального страхового портфеля важливо визначити максимальну величину одиничного ризику, що приймається за договорами страхування. Згідно із страховим законодавством такий максимум встановлений на рівні 10% від суми сплаченого статутного фонду, сформованих вільних резервів та страхових резервів, якщо прийнятий Компанією ризик перевищує максимальну величину одиничного ризику, то механізм перестраховування частини ризику є обов'язковим.

Зниження міри ризику страхового портфеля Компанії забезпечується за рахунок збільшення кількості договорів страхування. Максимальна величина одиничного ризику по портфелю страхової компанії відповідає вимогам чинного законодавства по забезпеченню фінансової стійкості страховиків.

Ознаками оптимального формування страхового портфеля є: однорідність страхового портфеля, по якому розподіл страхових сум не відрізняється від нормального, міра ризику по портфелю, 10%, що не перевищує, розмір одиничного ризику, 10% визначених законодавством.

Визначення основних ознак оптимального формування страхового портфеля представляє основу для проведення аналізу чутливості ризику і оцінки впливу страхового портфеля фінансову стійкість страховика.

(ii) Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість майбутніх грошових потоків від фінансового інструменту коливатиметься внаслідок зміни ринкових цін. Ринкові ціни включають в себе три типи ризику: ризик зміни відсоткової ставки, валютний ризик та інші цінові ризики. Фінансові інструменти, схильні до ринкового ризику включають кредити та позики, депозити, інвестиції, що є в наявності для продажу та похідні фінансові інструменти.

При підготовці аналізу чутливості були прийняті наступні припущення: чутливість звіту про фінансовий стан пов'язана з довгостроковими фінансовими інструментами; чутливість відповідної статті звіту про прибутки та збитки показує вплив передбачуваних змін відповідних ринкових ризиків.

Ризик зміни відсоткової ставки

Ризик зміни відсоткової ставки - це ризик того, що справедлива вартість майбутніх грошових потоків від фінансового інструменту коливатиметься від зміни ринкових відсоткових ставок. Ризик зміни ринкових відсоткових ставок відноситься, передусім, до довгострокових зобов'язань Компанії.

Компанія здійснює управління ризиком зміни відсоткових ставок, використовуючи поєднання кредитів та позик з фіксованою та плаваючою відсотковою ставкою. Станом на 31 грудня 2018р. кредити та позики з фіксованою та плаваючою відсотковою ставкою в звіті про фінансовий стан відсутні.

(iii) Валютний ризик

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютний ризик (або ризик обміну іноземних валют) виникає за фінансовими інструментами, які визначені в іноземній валюті, тобто у валюті, іншій, ніж функціональна валюта, у якій вони оцінюються. Для цілей, валютний ризик не виникає від фінансових інструментів, які є немонетарними статтями, або від фінансових інструментів, визначених у функціональній валюті.

Схильність до ризику зміни обмінних курсів іноземних валют обумовлена, передусім, операційною діяльністю (коли доходи чи витрати деноміновані у валюті, яка відрізняється від функціональної валюти).

За звітний період у фінансові звітності Компанії відсутні фінансові інструменти в іноземній валюті, які схильні до валютного ризику.

Інші цінові ризики

Ризик зміни цін на котирувані частки фінансових інструментів

Котирувані цінні папери Компанії схильні до ризику, обумовленому невизначеністю по відношенню до майбутньої вартості інвестиційних цінних паперів. Компанія здійснює управління ризиком зміни цін на котирувані частки інструментів, шляхом диверсифікації вкладів та встановленням лімітів для окремих часток фінансових інструментів та фінансових інструментів в цілому. Звіти про портфель фінансових інвестицій регулярно надаються вищому керівництву, яке проводить аналіз та затверджує всі рішення, що пов'язані з фінансовими інвестиціями.

(iv) Кредитний ризик

Кредитний ризик – це ризик того, що у Компанії виникне фінансовий збиток, оскільки контрагенти не виконають свої зобов'язання по фінансовому інструменту або клієнтському договору. Компанія схильна до кредитного ризику, що пов'язаний з її операційною діяльністю (передусім, по відношенню до кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги) та фінансовою діяльністю, включаючи депозити в банках та інші фінансові інструменти.

Управління кредитним ризиком, що пов'язаний з клієнтами, здійснюється кожним операційним підрозділом у відповідності з політикою, процедурами та системою контролю, які встановлені Компанією по відношенню до управління кредитним ризиком. Кредитна якість клієнта оцінюється на основі детальної форми оцінки кредитного рейтингу, виходячи з даної оцінки визначаються індивідуальні ліміти на надання послуг. Здійснюється регулярний моніторинг непогашеної дебіторської заборгованості клієнтів. Крім того, суми до отримання від більшого числа малих дебіторів об'єднані в однорідні групи та перевіряються на ознаки знецінення на колективній основі. Розрахунки ґрунтуються на інформації про фактично понесені збитки в минулому. Максимальної схильності до кредитного ризику немає.

(v) Ризик ліквідності

Компанія здійснює контроль за ризиком дефіциту грошових коштів, використовуючи інструмент планування поточної ліквідності.

Метою Компанії є підтримання балансу між безперервністю фінансування та гнучкістю. Компанія проаналізувала концентрацію ризику по відношенню рефінансування своєї заборгованості та прийшла до висновку, що вона є низькою. Компанія має доступ до джерел фінансування достатнього обсягу, а строки погашення заборгованості, що належать виплаті протягом 12 місяців, по домовленості з поточними кредиторами можуть бути перенесені на пізніші дати.

(vi) Податковий ризик

Внаслідок наявності в податковому законодавстві положень, які містять множинне тлумачення норм і вимог, а також внаслідок практики, яка склалася в загалом нестабільному економічному середовищі через довільне тлумачення податковими органами різних аспектів господарської діяльності, Компанія, можливо, буде змушена визнати додаткові податкові зобов'язання, штрафи та пеню у разі,

якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва Компанії. Така невизначеність може стосуватись оцінки фінансових інструментів, резервів збитків від знецінення, а також відповідність ціноутворення ринковим умовам тощо. На думку керівництва, Компанія сплатила усі податкові зобов'язання, тому ця фінансова звітність не містить резервів на покриття податкових збитків.

19. Здатність товариства продовжувати діяльність на безперервній основі

За 12 місяців, що закінчилися 31 грудня 2020 р., Товариство отримало прибуток 311 тис. грн.

Фактичний запас платоспроможності перевищує розрахунковий нормативний запас платоспроможності на 34420 тис. грн.

На дотримання ліцензійних умов, вартість чистих активів має бути не меншою зареєстрованого розміру статутного капіталу страховика, становить 50221 тис. грн.

ПрАТ СК «Інтер-Поліс» має ліцензію на обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, є членом Моторного (транспортного) страхового бюро, дотримується умов забезпечення платоспроможності, має перевищення фактичного запасу платоспроможності (нетто-активів) над розрахунковим нормативним запасом на 34420 тис. грн. (фактичний – 49195 тис. грн.; нормативний – 14775 тис. грн.), що становить більше 25 відсотків але менше 1 млн. євро за офіційним валютним курсом на 31.12.2020 року 34,7396 (991 тис. євро).

Згідно Положення затвердженого Роспорядженням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг №850 від 07.06.2018 року Компанія дотримується Нормативу платоспроможності та достатності капіталу, сума прийнятних активів має бути на будь-яку дату не меншою за нормативний обсяг активів, що визначається як більша із величин:

$ЗОБОВ'ЯЗАННЯ + 30000,0 \text{ тис. грн.} = 32464 \text{ тис. грн.} + 30000,0 \text{ тис. грн.} = 62464 \text{ тис. грн.}$

$ЗОБОВ'ЯЗАННЯ + НЗП = 32464 + 14775 = 47239 \text{ тис. грн.}$

Товариство дотримується критеріїв ліквідності та якості активів, а саме до суми прийнятих активів включено: кошти на розрахункових рахунках в банках кредитний рейтинг яких не нижче «АА» 3046 тис.грн. кошти на депозитних рахунках, з них в банках кредитний рейтинг яких не нижче «АА» 22539 тис.грн., нерухоме майно 13096 тис.грн., залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах Моторного (транспортного) страхового бюро 14024 тис.грн., Облігації внутрішніх державних позик України (ОВДПУ) 9759 тис.грн.

Страхова компанія виконує критерії та вимоги до ризиковості операцій страховика, до диверсифікації активів. Кошти, які розміщені в банках на поточних та депозитних рахунках мають такі рейтинги за національною шкалою: «КРЕДОБАНК» рейтинг uaAAA, «УКРГАЗБАНК» рейтинг uaAA+, АТ «Ідея Банк» uaAA-, «ОЩАДБАНК» рейтинг uaAA. Страхові резерви сформовані в сумі 31709 тис. грн. представлені грошовими коштами на депозитних рахунках 22196 тис.грн що не перевищують 70 відсотків сформованих резервів, в тому числі не більше 20 відсотків в одному банку; на поточних рахунках 3046 тис.грн. з дотриманням нормативу в одній юридичній особі не більше 25 відсотків виконується; нерухоме майно 156 тис. грн. з дотриманням нормативу не більше 20 відсотків страхових резервів, при цьому з вкладенням в один об'єкт не більше 10 відсотків., Облігації внутрішніх державних позик України (ОВДПУ) 6311 тис.грн.

Товариство дотримується нормативу якості активів. Облігації внутрішніх державних позик України (ОВДПУ) 3202 тис.грн., та кошти на депозитних рахунках, з них в банках кредитний рейтинг яких не нижче «АА» 9482 тис.грн.:

$31709 * 40\% = 12684 \text{ тис. грн.}$

Норматив якості активів у якості низькоризикових активів дотримано (більше 40%).

20. Події після дати балансу

ПрАТ СК «Інтер-Поліс» оцінила період між датою складання балансу до дати затвердження Керівником звітності. Не було виявлено події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду, які вимагають коригування фінансової звітності, а також події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певних розкриттів.

Голова Правління

Головний бухгалтер

Савчук В.Л.

Коптева Т.Є.